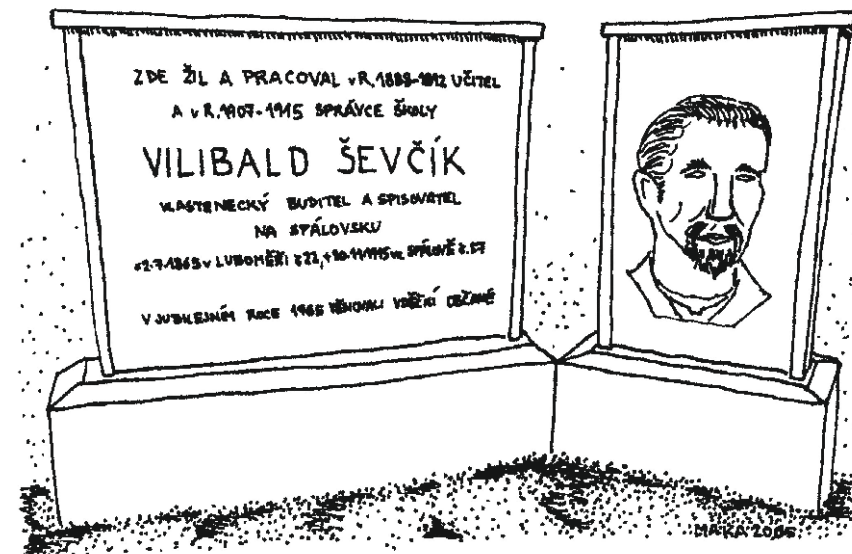
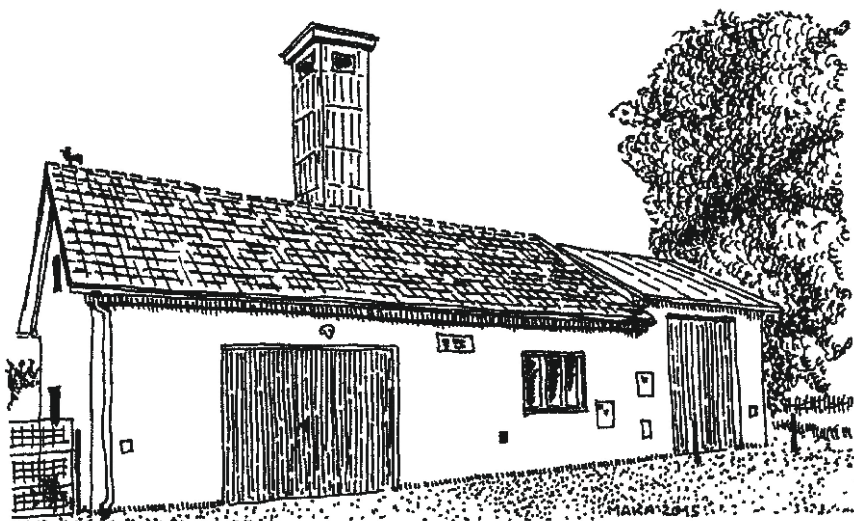

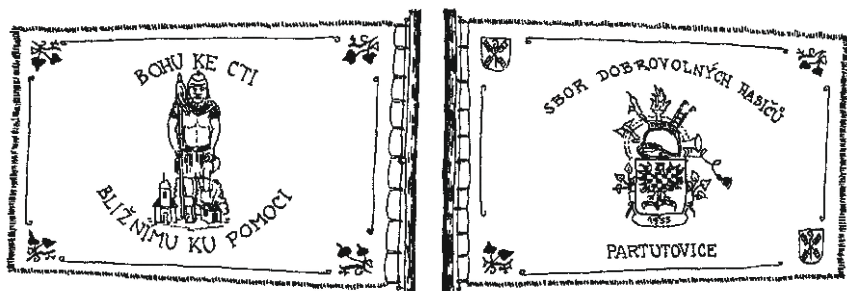

Pamětní deska s nápisem a reliéfem hlavy vlastence a učitele Vilibalda Ševčíka byla od roku 1965 umístěna na fasádě u původního vchodu na budově bývalé školy ve Spálově č. 57, dnes mateřské školy. Po celkové rekonstrukci MŠ v říjnu 2015 ji fa Jakubík z Oder rozdělila na dvě části a esteticky vsadila do pískovce, tak vznikl před bočním vchodem do budovy nový památník V. Ševčíkovi.

(Perokresba: Ing. Martin Kantor, Spálov č. 43, prosinec 2015)

Ročník XXX./2015, č. 3-4

10. prosince 2015

Budova hasičské zbrojnice a slavnostní prapor Sboru dobrovolných hasičů v Partutovicích. Prapor byl vysvěcen v roce 2005 při oslavách 70. výročí sboru.

(Perokresba: Ing. Martin Kantor, Spálov č. 43, prosinec 2015)

Oderské vrchy
VLASTIVĚDNÝ ZPRAVODAJ

SPÁLOV 2015

ODERSKÉ VRCHY, vlastivědný zpravodaj. – Vychází v nepravidelných intervalech v počtu 2 dvoučísel (případně 1 čtyřčísla) do roka v nákladu 400 výtisků. – Vydává Vlastivědný kroužek Oderských vrchů ve Spálově, okres Nový Jičín, PSČ 742 37. Redakční kruh: Mgr. Jarmila Mazáčová, paní učitelka Libuše Maršálková, Ing. Josef Vlček, Mgr. M. Richter a Ing. M. Kantor, řídí **Mgr. Jaroslava Šustková, Spálov 142**, tel. domů 556 729 705, e-mail: oderskevrchy@email.cz. – Na tento email, pokud můžete, přihlašujte a odhlašujte Oderské vrchy – Jazyková úprava: Mgr. Jarmila Mazáčová. – Běžný účet u České spořitelny, a.s., Okresní pobočka Štefánikova 13, Nový Jičín, účet číslo 1766110339/0800. – Tisk: Tiskárna KONTEXT, spol. s r.o. Nový Jičín. – Registrováno Okresním úřadem, referátem regionálního rozvoje v Novém Jičíně, číslo registrace NJ 3 ze dne 21. 2. 1991. – IČ: 4103 2543. – Roční předplatné 130,- Kč, poštovné a balné 30,- Kč, při dodatečném vyžádání odběru poštovné a balné 60,- Kč, za 2 dvoučísla.

Obsah XXX. ročníku Oderských vrchů

Zlámalová A.:	Vzpomínka na měšťanskou školu	2. str. obálky
roz. Šimková	ve Spálově	
Mgr. Mazáčová J.:	70 let školy v budově zámku ve Spálově	1
Mgr. Mazáčová J.:	Oslavy k 70. výročí založení měšťanské školy	15
Mgr. Stejskalová K.	v budově zámku	
Šustková J.:	Jak jsme oslavili 70. výročí osvobození Spálova	16
Babáková J.:	O slušném člověku Franzi Kordonovi	29
Ing. Vlček J.:	Rudolf Mik	31
Chytil M.:	Druhá část vyprávění Bohumila Mika	36
Mgr. Mazáčová J.:	Z vyprávění B. Mika na téma dětství, třetí část	44
Chytil M.		
Ing. Vlček J.:	Počasí v oblasti Oderských vrchů v roce 2014	48
Kolektiv autorů:	Rodopisná kronika	51
Kolektiv autorů:	Záznamy	52
	Plakát na Školní oslavu r.1945	3. str. obálky
	Plakát u příl. 70. výročí měšťanské školy ...	4. str. obálky
Ing. Vlček J.:	Vilibald Ševčík	65
Ing. Ambrožová K.:	Spálov slavil hudbou	72
manž. Humplíkoví:	80 let Sboru dobrovolných hasičů v Partutovicích	77
Šindlerová A.:	Hasiči z Partutovic oslavili jubileum	93
Bechný M.:	BALKAN TRIP 2015	94
Dr. Vala A.:	Jana	99
Dr. Vala A.:	Setkání	102
Pavlík K.:	Kronika školy v Luboměři (pokr. z OV 3-4/2013)	104
Kolektiv autorů:	Rodopisná kronika	116
Kolektiv autorů:	Záznamy	117
	Plakát 80. výročí SDH Partutovice	3. str. obálky
	Hasičská zbrojnice a slavnostní prapor	4. str. obálky
	SDH Partutovice	

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ PARTUTOVICE

Vás zve na oslavu
80. výročí
založení sboru

22. a 23. srpna 2015

Program:

Sobota 22. srpna 2015
v areálu hřiště v Hliníkách, Partutovice

- 9:00 zahájení
- 9:30 soutěž mladých hasičů
- 10:00 ukázka hasičské techniky NAUTILA
- 11:00 záahání soutěže mužů, žen a mužů nad 50 let
- 11:00 vystoupení hasiček FIRELADIES
- 15:00 zásah profesionálních hasičů
- ukázka útoku historické koňské stříkačky SDH Partutovice
- ukázka historické parní stříkačky SDH LIPNÁ
- pěna pro děti (16:00)
- 19:00 večerní posezení s hudbou FAĀMORGÁNA

Neděle 23. srpna 2015

- 9:00 slavnostní průvod od hasičské zbrojnice do kostela sv. Mikuláše
- 9:30 mše svatá po mši svatě se průvod přesune k památníku sochy sv. Jana Nepomuckého, kde bude položen věnec
- 12:00 slavnostní oběd pro zvané hosty a členy sboru dobrovolných hasičů Partutovice

Těšíme se na Vaši účast
SDH Partutovice

BOHATÉ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

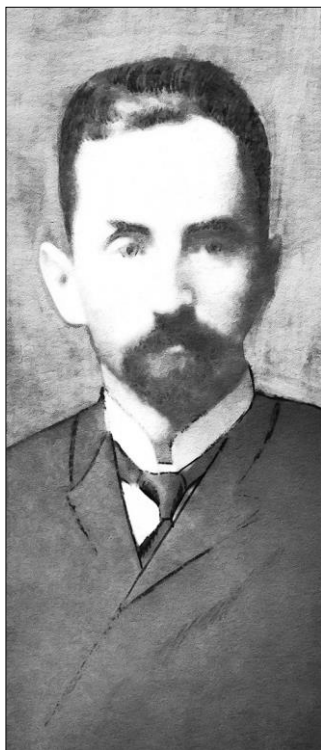
Akce se koná za podpory Olomouckého kraje

ODERSKÉ VRCHY

vlastivědný zpravodaj Spálovska a okolí

Vilibald Ševčík (2. 7. 1865 – 30. 11. 1915)

zpracoval Ing. Josef Vlček, Heltínov 2, v roce 2015

V letošním roce si připomínáme sté výročí od úmrtí V. Ševčíka a současně stopadesáté výročí jeho narození.

V. Ševčík se narodil 2. července 1865 v Luboměři, kde jeho otec, Antonín Ševčík, měl v nájmu hospodu na čp. 22. Jeho matka Josefa, rozená Kubicová, pocházela ze Spálova. Vilibaldovým vzorem byl jeho bratr Josef, který byl o osm let starší. Brzy se i s rodiči odstěhovali do nedalekého Spálova, kde žili ve velmi skromných poměrech a otec se živil jako pokrývač.

Ačkoliv rodina žila v nouzi, přesto po velkých peripetiích a přimlouvách známých i příbuzných mohl mimořádně nadaný chlapec jít konečně studovat. Zamířil na tehdejší Slovanské gymnázium do Olomouce. Poněvadž z domova nemohl počítat s finanční podporou, musel si na studia přivydělávat tím, že doučoval méně nadané žáky. Díky tomu mohl mladík studia dokončit. Je třeba zdůraznit, že i přes tíživou sociální situaci studoval po celou dobu, tedy plných osm let, s vyznamenáním! V roce 1887 složil úspěšně

maturitní zkoušku a vstoupil do olomouckého kněžského semináře. Avšak již po roce studia zde ukončil a přestoupil na učitelství.

Již v době, kdy dospíval, v něm totiž sílilo přesvědčení, že by měl svůj další život věnovat kulturnímu a mravnímu povznesení spoluobčanů, převážně prostých lidí. Patrně to byl hlavní motiv, proč si zvolil místo kněžské dráhy učitelské povolání. Můžeme říci, že se víceméně jednalo o poslání, neboť v té době si nemohl být jistý tím, že

ze svého platu užívá nejen sebe, ale i rodinu. Tak tedy 16. 9. 1888 se nejprve stal pomocným učitelem ve Spálově s měsíčním platem 25 zlatých. Na tomto místě je třeba ještě doplnit, že v listopadu 1891 složil definitivně učitelskou zkoušku. Teprve když byl s platností od 1. 8. 1892 jmenován učitelem a současně i správcem školy v rodné Luboměři s vyšším platem, mohl se konečně oženit. Jeho ženou se stala Karolína Gebauerová, dcera domkáře z nedalekých Heřmáněk. Škola v Luboměři byla postavena teprve v roce 1838. Jednalo se o jednoduché stavení s jednou učebnou a prostým bytem pro správce školy. Ve dvou odděleních tady Ševčík sám učil až 140 žáků, vždy asi polovinu dopoledne, ostatní pak odpoledne. Protože ovládal hru na několik hudebních nástrojů, učil případné zájemce z řad žáků hrát například na housle. Pozdější luboměřský písmák, Rudolf Mík, ve svém životopisu mimo jiné uvádí, že když mu bylo asi 9 roků, začal se ve škole učit hře na housle. V. Ševčík je učil třikrát v týdnu, vždy jednu hodinu v poledne. Společně s dalšími sedmi spolužáky stáli před dřevěnými pulty a pod vedením přísného, ale současně laskavého učitele, se snažili proniknout do tajů kouzelného světa hudby.

V. Ševčík působil v Luboměři od roku 1892 až do roku 1908. Již v roce 1907 zastupoval nemocného správce spálovské školy, Emilianu Řezáče. Od roku 1908 až do své smrti působil jako nadučitel ve Spálově.

V. Ševčík svými názory pozitivně ovlivnil další generace luboměřských i spálovských rodáků. Ve svém volném čase například učil dospívající mládež hrát divadlo. Už jsme vzpomněli, že miloval hudbu a snažil se i ve svých žácích vzbudit lásku k této múze. Dlužno říci, že se mu to v mnoha případech podařilo. Ve škole dbal, aby své žáky seznámil s významnými osobnostmi českých dějin, jako byli Jan Hus, Jan Žižka, František Palacký, K. H. Borovský, Jan Neruda a samozřejmě také Jan Amos Komenský a s řadou dalších osobností, k nimž cítil obdiv. Jeho žák, Rudolf Mík, pozdější známý písmák, ve svých vzpomínkách uvádí, že pan učitel byl velkým odpůrcem alkoholu, kouření, hraní karet a divokých zábav, které obvykle končily rvačkou. Málo se ví, že V. Ševčík se stal jedním ze zakladatelů Sboru dobrovolných hasičů v Luboměři na konci roku 1895. Když se pak ve vzpomínaném roce 1908 s rodinou přestěhoval do nedalekého Spálava, vykonával v místní organizaci Sboru dobrovolných hasičů funkci jednatele.

Aby posílil vlastenecké uvědomění venkovského lidu, vydal v roce 1904 vlastním nákladem kalendář pro český lid na rok 1905, a to v počtu deset tisíc výtisků. Předpokládal, že v každé obci v Čechách, na Moravě i ve Slezsku dokáže kalendáře prodat za jednotnou cenu jednu korunu. V následujícím roce vydal opět další ročník kalendáře pod názvem „Rodina a národ“ s podtitulem „Kalendář národně výchovný pro český lid“. Ukázalo se však, že je nesmírně těžké obstát v silné konkurenci

renomovaných vydavatelů kalendářů z Vimperka, jež byly tehdy na venkově hodně rozšířené. Nedivme se proto, že se dočkal velkého zklamání, když se mu kalendáře nepodařilo prodat a přišel tak o veškeré úspory, které do manželství přinesla jeho žena. Podrobněji se můžeme s touto tematikou seznámit ve vlastivědném časopisu Oderské vrchy /ročník XVII/2002, č. 3-4/, kde byly zveřejněny ukázky z Ševčíkova kalendáře „Rodina a národ“ pro rok 1906. Kalendář vyzdobili obrázky známí ilustrátoři Adolf Kašpar a Josef Wenig. Můžeme se domýšlet, že např. s A. Kašparem se Ševčík znal již z doby, kdy studoval v Olomouci. Vojta Beneš, poslanec Národního shromáždění v Praze, (mimořádně bratr druhého československého prezidenta Edvarda Beneše), vzpomíná v roce 1946 na V. Ševčíka jako na svého staršího kolegu a vyzdvihuje zejména význam a obsah výchovně vzdělávacího listu „Rodina – škola – národ“, který Ševčík vydával společně s MUDr. Leopoldem Vožickým, jenž tehdy působil ve Spálově jako lékař. Je ironií osudu, že ačkoliv byl tento časopis poměrně známý mezi moravskými a českými intelektuály, nenašel bohužel odezvu mezi obyčejnými lidmi. Počínaje rokem 1906 vyšlo celkem pět ročníků. I tento výše uvedený měsíčník nakonec zanikl kvůli nedostatku finančních prostředků. V. Ševčík pak psal články i do jiných časopisů, např. do tehdejšího hranického listu „Hlas z Pobečví“.

Je třeba se zmínit, že již v roce 1907 (!) usiloval o zřízení měšťanské školy ve Spálově (tento záměr se podařilo naplnit až o mnoho let později – po druhé světové válce – Františku Šustkovi) a posléze stál i při založení místní organizace Sokol. Často pořádal také přednášky z oblasti kulturního a hospodářského života, na něž zval význačné odborníky a samozřejmě – a to především – obyčejné obyvatele venkova. Písemný kontakt udržoval pak s celou řadou známých osobností z okolí, ale i z ciziny. Za všechny jmenujme alespoň významného ruského spisovatele Lva Nikolajeviče Tolstého (zachoval se dopis ze dne 14. 6. 1905, který mu V. Ševčík adresoval). V souladu se svým přesvědčením se aktivně účastnil i veřejného života. Připomeňme si, že v roce 1906 si podal přihlášku na kandidaturu do Zemského sněmu. Tiskem stihl vydat pro potenciální voliče svůj program ještě před volbami, které se uskutečnily 11. listopadu 1906. Nebyl ovšem zvolen, protože jeho program se na tehdejší poměry zdál být mnoha lidem příliš pokrokový.

Jinou rovinu jeho široké palety aktivit tvoří jeho zájem o historii Spálova a okolí. Je známo, že když ještě studoval na Slovanském gymnáziu v Olomouci, dozvěděl se, že stávající majitel spálovského zámku prodává své panství a při této příležitosti dochází k nenávratným ztrátám vzácných písemností. Neváhal a okamžitě se vydal na cestu do Spálova. Řadu vzácných knih a rukopisů se mu podařilo velmi levně odkoupit, když zjistil, že prodavači v krámě používají tyto cenné archiválie jako balicí papír. Tak se mu podařilo zachránit pro budoucí

Rodinné foto: zleva syn Bohdan (Teodor), dcera Marie, za ní otec Vilibald, synové Karel a Josef, v popředí matka s nejmladším synem Janem. (Rodinný archiv vnučky Veleny Žáčkové.)

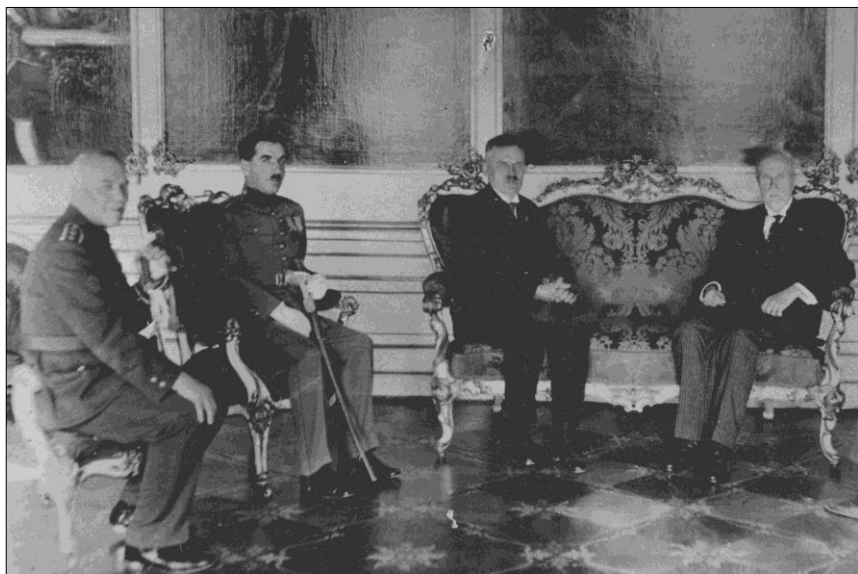
generace badatelů a zájemců o historii mimo jiné soudní spisy a jiné archivní materiály, týkající se selských bouří na Spálovsku v letech 1680-1749. Danou tematiku později zpracoval vlastivědný pracovník a badatel Antonín Brňák, rodák ze Spálova.

Od 1. února 1908 se V. Ševčík stal ve Spálově definitivně nadučitelem a správcem školy. Z nedaleké Luboměře se do školního bytu mohl nastěhovat společně s manželkou a pěti dětmi. Nejstarší byl Karel (1893 - 1955), který byl mentálně postižený, dále Teodor - Bohdan (1894 - 1972), který vystudoval práva, a u něhož se na chvíli zastavíme, neboť jeho životní osudy by

vydaly látku na napínavý román. Za první světové války se stal italským legionářem a po vzniku republiky v roce 1918 působil jako major četnictva. V pozůstalosti se zachovala fotografie, na níž je zachycen při audienci u prezidenta T. G. Masaryka.

Po vzniku protektorátu 15. 3. 1939 se zapojil do odbojové činnosti proti nacistům, byl zatčen a uvězněn v Terezíně. Podařilo se mu přežít všechny útrapy spojené s vězením a po osvobození se vrátil ke své práci u policie. Ovšem po únorovém převratu v roce 1948 byl ze zaměstnání vyhozen a dokonce se musel z Prahy přestěhovat do pohraničí. Teprve v roce 1968, v období takzvaného Pražského jara, byl rehabilitován a mohl se do Prahy vrátit. Třetím dítětem manželů Ševčíkových byla dcera Marie (1896 - 1977), jež se stala učitelkou v mateřské škole. Syn Josef (1898 - 1961) se rozhodl kráčet ve šlépějích svého otce. Narodil se 22. 2. 1898 a vystudoval učitelský ústav. Ještě než začal učit, musel narukovat do armády a bojovat za císaře pána na balkánské frontě. Po návratu domů začal učit nejprve ve Spálově. V letech 1920 až 1924 působil jako učitel v sousední Luboměři a ve školním roce 1926/27 na české menšinové škole v nedalekém

Klokočově. Poté se vrátil opět do Spálova. Jeho manželkou se stala Žofie Povolná, dcera tehdejšího správce spálovského velkostatku. Bydlení našli v areálu spálovského zámku a postupně se mladým manželům narodily dvě dcery, Alena a Dana. Když počátkem října 1938 začala německá armáda obsazovat Sudety (Spálov a Luboměř představovaly sice českou enklávu, nicméně na základě Mnichovské dohody připadly nakonec stejně Velkoněmecké říši), musel se Josef Ševčík rychle rozhodnout, protože byl znám svým vlasteneckým smýšlením a názory. Podle pamětníků uprchl tehdy s rodinou a skrovným majetkem ještě v noci na korbě nákladního auta do nepříliš vzdálených Hranic, kde našel nové působiště na tamější měšťanské škole. Za války se zapojil do ilegální odbojové činnosti a za to byl dvakrát vyšetřován gestapem a krátce i vězněn. Po osvobození se stal ředitelem měšťanské, později základní devítileté školy v Hranicích a do rodného Spálova se již nevrátil. Zemřel v Hranicích v roce 1961 a je pochován na místním hřbitově. Zbývá dodat, že Josef Ševčík je autorem Pamětní knihy obce Spálova od roku 1925 do roku 1927, jejíž rukopis se zachoval v tamějším archivu. Nejmladší dítě, syn Jan, pracoval jako technik, za dobu svého působení získal několik odborných patentů. Nechybělo mu ani hudební a literární nadání (např. napsal divadelní hru *Ženich z loterie*). Ovládal také hru na několik hudebních nástrojů, protože měl absolutní hudební sluch. Můžeme říci, že Jan Ševčík byl v podstatě renesančním člověkem.

*Druhý zleva Bohdan Ševčík na audienci u prezidenta T. G. Masaryka v roce 1927.
(Rodinný archiv vnučky Veleny Žáčkové.)*

Vraťme se ještě krátce k Vilibaldu Ševčíkovi. Na vrcholu svých tvůrčích sil onemocněl zákeřnou chorobou (pravděpodobně tehdy nevyléčitelnou tuberkulózou), které pak po několikaměsíčním zápasu podlehl. Stalo se tak 30. 11. 1915, ve druhém roce Velké války, která vešla později do dějin jako první světová. Bylo mu teprve 50 let.

Vděční občané však na svého učitele nezapomněli. Při příležitosti stého výročí jeho narození (v roce 1965) byla na budově bývalé školy ve Spálově čp. 57 (dnes MŠ) odhalena pamětní deska s reliéfem jeho hlavy. Následně pak v roce 1990, když si občané Luboměře připomínali 125. výročí narození svého významného rodáka, došlo k odhalení pamětní desky na budově současného obecního úřadu, někdejší školy.

Ještě několik zajímavostí na závěr. Zachovala se pohlednice, kterou zaslal Vilibald Ševčík svému příteli panu Rambouskovi, obchodníkovi s textilem ve Spálově, z hospodářské výstavy v Praze. Pozdrav byl z Prahy odeslán 15. 9. 1906. Na přední straně pohlednice objevíme barevnou fotografii tehdejšího smíchovského pivovaru. V pozůstalosti po Vilibaldu Ševčíkovi, o kterou pečuje jeho vnučka, paní Velená Žáčková z Prahy, nalezneme mimo jiné jinou pohlednici, zaslanou V. Ševčíkovi z amerického Chicaga v červnu 1919. Odesílatelem zprávy byl tehdy známý český cestovatel, Enrique Stanko Vráz, autor dnes již téměř neznámých a zapomenutých spisů. Namátkou můžeme jmenovat "V Siamu, zemi bílého slona" nebo "Z Pekingu do Vladivostoku" atd. E. S. Vráz patřil rovněž do početné skupiny spisovatelů, kteří svými příspěvky vytvářeli obsah Ševčíkova časopisu "Rodina - škola - národ", o němž jsme se již zmínili. E. S. Vráz ovšem netušil, když pohlednici odesílal, že jeho dobrý přítel je již několik let po smrti. Podle tvrzení pamětníků ze Spálova se tady okolo roku 1970 objevil asi třicetiletý muž, který svým zjevem nápadně připomínal Vilibalda Ševčíka. Pravděpodobně se jednalo o některého z jeho vnuků.

Zvláštní poděkování patří paní Veleně Žáčkové, vnučce Vilibalda Ševčíka, bez jejíhož přispění by tento článek nemohl vzniknout.

Prameny: Vzpomínky pamětníků na Josefa Ševčíka
Rodinná kronika a pozůstalost po V. Ševčíkovi u p. V. Žáčkové

Seznam použité literatury:

- F. Šustek: Odhalení pamětní desky Vilibaldu Ševčíkovi v Luboměři (Oderské vrchy č. 1-2, ročník VI, str. 29-32)
- Josef Ševčík: Vilibald Ševčík (Oderské hory, ročník III., 12. 8. 1950)
- Rudolf Mík: Životem na dědině (Krajské nakladatelství Ostrava 1960)
- Vojta Beneš: Vilibald Ševčík, učitel a buditel (Oderské hory, ročník III.)

Velestavná

c. k. zemská školní rada !

V hluboké úctě podepsaný x dvořile žádá, aby
uděleno bylo jemu nově xřazené místo nadučitele
při dvojtřídní škole obecní v Luboměři.

1.) Žadatel narodil se v téže
obci Luboměři dne 2. července 1865.

2.) Vychodiv obecnou školu ve
Spálově, studoval od roku 1879.
do roku 1887. na českém gymná-
siu v Olomouci a obdržel tam
vysvědčení maturitní. Pak
byl po dva běhy posluchačem
bohosloví na fakultě theolo-
gické v Olomouci, kterýchž studií
zanechal dobrovolně.

3.) Roku 1888. jmenován byl
výpomocným učitelem na troj-
třídní škole obecní ve Spálově,
kde působil až do roku 1892.

V tom čase podrobil se doplňovací
zkoušce učitelské dospělosti
roku 1889. v Praze, dále zkoušce

učitelské x působlosti roku 1891.
v Příboře a pak zkoušce pro
školy měšťanské odbor I roku

1892. v Olavě (příloha).
Téhož roku ustanoven byl uči-
telem při jednotřídní škole
obecní v Luboměři, kde dosud
působí.

A

V Luboměři dne 6. ledna 1907.

Vilibald Ševčík
učitel.

Ukázka úhledného rukopisu (krasopisu) učitele Vilibalda Ševčíka.
(Rodinný archiv vnučky Veleny Žáčkové)

Spálov slavil hudbou

Ing. Kamila Ambrožová

V letošním roce oslavili svá životní jubilea dva významní hudebníci ze Spálova. Hudební příznivci si tato výročí připomněli na Slavnostním koncertu, který se uskutečnil dne 20. 6. 2015 ve spálovské sokolovně.

Připomeňme si alespoň pár větami jejich muzikantský život.

Prvním oslavencem je František Juráč, který v letošním roce oslavil krásné 85. narozeniny.

Jako malý chlapec se začal učit u starého varhaníka Antonína Šimy hře na housle. To bylo ještě za války. Zde vám prozradím jedno tajemství – jak to všechno začalo: jako malý si pan Juráč přál na biřmování hodinky. Jenže jeho kmotr Jan Juráč měl ve Spálově kapelu, tak malý „Franta“ dostal místo hodinek housle – i s pouzdrům. No, geniální rodičovský tah! Neměli byste jako dítě radost?

Takže malý Frantík cvičil a cvičil nemaje potuchy o čase, cvičil hodinu, dvě... (takže milí rodičové, zkuste se inspirovat a kupte dětem místo mobilu raději klavír). Teď si tak uvědomuji, že tehdy možná byly housle levnější než ty hodinky. Klavír by Vás asi stál víc, než mobil.

Ve strýcově kapele bylo více mladých muzikantů a mladý František začal postupně také hrát baskřídlovku a trombón. Je nutné si uvědomit, že za války se nemohly pořádat tancovačky a zábavy. Jediné, co bylo tehdejšími německými správci Kordónem dovoleno, byly tzv. Folks koncerty. Ty bývaly v hospodě u Šustků, kde bylo později kino, nebo v luboměřské hospodě. Plakáty byly samo sebou německé.

V roce 1946 začal studovat Masarykův ústav hudby a následně konzervatoř v Brně, kde studoval hru na trombón. Ve studiu byl velmi dobrý, ale protože při osvobození Spálova zahynul jeho otec, byl nucen se o rodinu postarat i finančně. Proto musel hrát za peníze, což se na konzervatořích velmi nelibě snášelo. Jedny prázdniny hrál dokonce s cirkusem „Kludský“. V průběhu studia hrál ve vysokoškolském tanečním orchestru, na vojně se dostal do vojenského muziky, která hrála jak repertoár dechovky, tak repertoár taneční. Po vojně hrál v pražském tanečním orchestru Ferdinanda Petra. Po svatbě se s manželkou Helenou přestěhoval do Vsetína a za hudbou dojížděl do Hranic. V Hranicích, kam se Juráčovi posléze přestěhovali i s dcerami Helenou a Dagmarou, hrál pan Juráč v několika orchestrech, a to postupně a někdy i současně vlastně téměř 40 let. Hranický taneční orchestr, který hrál hlavně swing, vedl 30 let, také v Hranicích kolem roku 1964 založil dixieland, se kterým hrál taky ve Spálově v hospodě u Sommrů,

rovněž založil v Hranicích menší, asi 18člennou dechovku, dále byl také 20 let vedoucím a dirigentem městského orchestru v Lipníku a nějakou dobu také orchestru v Novém Jičíně. Zkrátka, hudba pana Juráče provázela celý život, a nutno podotknout, že vždy ve velmi vysoké kvalitě. Naštěstí pro Spálov se na důchod vrátil do rodného domu a je od roku 1991 členem spálovské dechovky. Tedy již 24 let hraje u nás. A nejenom že je členem jako muzikant, ale spoustu skladeb také pro naši dechovku aranžoval, nastudoval a dirigoval. Spálovským občanem na „plný úvazek“ je od roku 2000. Ke krásnému životnímu jubileu poblahopřála panu Juráčovi paní starostka Ludmila Sucháčková a myslím, že my, muzikanti, jsme rádi, že se můžeme také ke gratulaci připojit.

Dalším oslavencem je pan Alois Kubica. Myslím, že kapelníka spálovské dechovky všichni známe. A taky víme, že to není jenom dechovka, kde se můžeme na pana Kubicu spolehnout.

Alois Kubica se narodil 27. 3. 1945. Dětství a mládí prožil pan Kubica se svou sestrou Marií ve Spálově – na horním. Jeho prvním učitelem byl jeho otec. Začínal hrou na housle, a přestože přehrál asi 5 sešitů Malátovy školy, moc ho hraní ne bavilo. Taky odmítal hrát na heligonku.

Tady vidíte, že se nedá spoléhat na názor malých dětí a rodiče mají většinou pravdu. Alois Kubica se v roce 1967 oženil s Žofií Lenertovou a narodily se jim 4 děti - Tomáš, Martina, Vašík a Marta.

Troufám si tvrdit, že se tak u 90% z Vás ve Vašem životě Alois Kubica minimálně jednou muzikantsky objevil. Když jste byli pokřtěni, když vás vítali jako nové občánky, případně když jste se brali (pokud jste se také rozváděli – tak tam se zpravidla nehraje), dále jste třeba křtili své potomky, přivedli jste je poprvé do školy, případně jste byli na svatbě někoho jiného, a taky jste vyprovázeli své příbuzné a přátele na jejich poslední cestě. Při tom všem byl vždy pan Kubica s vámi – ano, je to tak. A pokud jste farníky spálovského kostela a chodíte občas, nebo naopak často na mše, tak vězte, že pan Kubica tam byl skoro vždy – u varhan. Od roku 1966 vykonává totiž službu varhaníka ve Spálově.

Již víme, že jeho prvním učitelem byl tatínek, dalšími pak František Šustek, Josef Černý, Marie Samková a Jiřina Gregorová. Ta vyučovala klavíru, a protože u Kubiců doma klavír neměli, chodil žáček cvičit k Navrátilům (č.p. 100), kde klavír byl. No, jak se ta prvotní nechuť k hudbě změnila!

Na doporučení Františka Šustky se nadaný žák přihlásil na ostravskou konzervatoř. Jenže talentu tehdy nejvíce rozumělo ROH, které

studium nedoporučilo. Tady soudruzi udělali chybu, ale troufám si tvrdit, že neúmyslnou. Myslím, že erudovanost pracovníků ROH způsobila jistou mýlku. Nedoporučili studium na hudební nástroj, ale studium nástrojařství. Osobně si myslím, že tehdy – jako ostatně mockrát, si ROH spletlo pojmy – nástroj jako nástroj! Svou profesí je tedy pan Kubica nástrojař a celý život pracoval v ROMO v Jakubčovicích nad Odrou. Nicméně hudba byla jeho druhým povoláním. V roce 1971 začal jako externista vyučovat na hudební škole. Tehdy měla zkratku LŠU – tj. lidová škola umění, později se z této školy stala ZUŠ – základní umělecká škola. Ve spálovské „hudebce“ často pomáhal paní učitelce Evě Sommerové s přípravou koncertů a také s ní mnohokrát vystupoval ve hře na 2 klavíry nebo čtyřručně. V „hudebce“ pan Kubica vyučoval až do loňského roku, takže asi mnozí z Vás, nebo Vaše děti, jste jistě jeho žáky.

Pan Alois Kubica je především kapelníkem spálovské dechovky, a to již od roku 1968, tehdy společně s Eduardem Mikem (Edušem). Od roku 1980 byly zavedeny pravidelné zkoušky dechovky – a to každou neděli. Tady si musím postesknout, jako žena mající kladný vztah k hudbě, že den zkoušek „neděle“ byl zvolena čistě prakticky proto, aby dechovka byla „pánskou záležitostí“.

Dovedete si představit, že manželka v neděli dopoledne, v 09.55 hodin popadne kufík s nástrojem a řekne manželovi: „Jdu na zkoušku, oběd máš v kuchařce na straně 352!“

Ještě jsem nezmínila jeden taneční orchestr, se kterým jsme se ve Spálově mohli setkávat 10 let, a který pan Kubica vedl. Pamatujete si na 7 větrů?

Zkrátka, je toho mnoho a mnoho, kolik pro hudbu u nás, ve Spálově, pan Kubica udělal.

Panu Kubicovi na slavnostním koncertu popřáli mnoho zdraví a také zahráli zástupci naší farnosti. P. Zdenko Vavro, administrátor farnosti, zároveň předal panu Kubicovi děkovný dopis s žehnáním od biskupa Františka V. Lobkowicze. Dalšími gratulanty byli jeho bývalí kolegové a žáci základní umělecké školy, kteří mu také přišli zahrát. Za nás všechny pak popřála paní starostka Ludmila Sucháčková, která navíc ocenila spálovskou dechovku za její dlouhou a záslužnou práci pro obec odznáčky, na kterých je vyobrazena lyra a nápis „Spálovanka“.

Myslím, že slavnostní koncert se vydařil. Dovolte mi závěrem ještě jednou popřát oběma oslavencům především pevné zdraví, ale také stálou neutuchající chuť hrát. Hudba totiž nejen vždy zlepší náladu, ale taky lidi sbližuje. Děkuji tedy panu Juráčovi i panu Kubicovi za to, že jsou a za to, co pro Spálov dělají!

Pro úplnost ještě uvádím program koncertu a seznam účinkujících:

PROGRAM
SLAVNOSTNÍHO KONCERTU VĚNOVANÝ ŽIVOTNÍMU JUBILEU
ALOISE KUBICI A FRANTIŠKA JURÁČE

sokolovna Spálov
20. 6. 2015 v 19.30 hod.

I. DECHOVKA – část věnovaná Fr. Juráčovi

- 1) Jan Pavel: **Ragtime pochod**
- 2) Neznámý autor: **Žabička** - sólo pro 2 trubky a 2 pozouny
- 3) Kenneth J. Alford: **Kolonel Bogey – March**
- 4) Fillmore Henry – **Teddy trombone** – sólo pro pozoun
- 5) Oldřich Kužel: **První kroky** – sólo pro 4 pozouny
- 6) Johann Strauss – **Radecký**

II. Emílie Šuštková a Marie Süsenbeková – za farnost

- 7) Václav Vačkář: **Vzpomínka na Zbiroh**
- 8) Giuseppe Martini: **Andante Cantabile**
- 9) Joseph Hector Fiocco: **Allegro**

III. Alois Kubica s vnukem Václavem Lelkem

IV. ZUŠ Odry

- 10) Antonín Dvořák: **Cikánská melodie, č. 4**
- 11) Astor Piazzolla: **Liber Tango**
- 12) M.A. Charpantier: **Téma ze skladby – Te Deum**
- 13) Bedřich Smetana: **Vltava**

V. DIXIELAND

- 14) James F. Hanley: **Indiana**
- 15) Ray Henderson: **The Birth Of The Blues**
- 16) H. Creamer a J.T.Layton: **Way Down Yonder In New Orleans**
- 17) Joe Primrose: **Saint James infirmary**
- 18) Harry Woods: **I'm Looping Over a Four Leaf Clover**

VI. DECHOVKA

- 19) Karel Vacek: **Plechová polka**
- 20) Miroslav Císař: **Trumpety v náladě**

- 21) Josef Konečný: **Tenorka – polka**
- 22) František Kmoch: **Kytička pochodů**
- 23) Jaromír Vejvoda: **Škoda lásky**

Seznam účinkujících:

I. DECHOVKA:

- 1) Tomáš Zgažar – I.B klarinet
- 2) Ladislav Opršal – II. B klarinet
- 3) Jaromír Kubica – I. křídlovka + trubka
- 4) Karel Sommer – II. křídlovka + trubka
- 5) Čeněk Král – tenor + pozoun
- 6) Jiří Jakubík – tenor
- 7) František Juráč – baryton + pozoun + dir.
- 8) Mojmír Kubica – I. trombon
- 9) Milan Till – II. trombon
- 10) František Ambrož – bas
- 11) Bedřich Hubík - bicí
- 12) Alois Kubica – dirigent

II. FARNOST:

- 1) Emílie Šústková – housle
- 2) Marie Süsenbeková - klavír

III. ZUŠ Odry

- 1) Jitka Jakubíková - zpěv
- 2) Ludmila Černochová - klavír
- 3) Soňa Bartošová - akordeon
- 4) Tereza Šrámková - fagot
- 5) Lenka Herzmanská - housle

IV. DIXIELAND

- 1) Eva Sommerová – klavír
- 2) Luděk Remeš – trubka
- 3) Denisa Staníková – klarinet
- 4) Bedřich Hubík – bicí
- 5) Kamila Ambrožová – tenor saxofon

80 let Sboru dobrovolných hasičů v Partutovicích 1935 - 2015

*Dřevěná socha
sv. Floriána*

Poděkování za spolupráci při psaní tohoto textu patří vedení a členům SDH Partutovice a manželům Humplíkovým za čas věnovaný jeho tvorbě.

Dlouhá doba uplynula od dob, kdy člověk poprvé pocítil potřebu poskytnout pomoc v nouzi svým bližním. Význam slova **hasič** lze přirovnat ke slovnímu spojení „ztělesněná obětavost“.

V Partutovicích je tomu letos již osmdesát let, kdy byl založen spolek, jehož posláním je péče o životy a starost o bezpečnost spoluobčanů a jejich majetku. Osmdesát let místního dobrovolného hasičského sboru představuje několik generací, kdy členové tohoto sboru, naši pradědové, dědové a otcové, neúnavně a obětavě naplňovali ušlechtilou myšlenku vzájemné pomoci druhým. Toto uvědomění vychází z ochoty člověka nezištně pomáhat bližnímu nejenom při živelných pohromách, ale i v běžných situacích,

na které vlastní síly jednotlivce již nestačí.

Člověk se setkává s ohněm od prvopočátku svého bytí. Nejprve jej uctíval a klaněl se mu jako ohni z nebes, jako božstvu. Mnoho let trvalo, než se naučil, jak s ohněm pracovat a využívat jeho sílu a energii, přičemž tento vývoj pokračuje i v dnešní době. V minulosti, kdy stavebním materiálem bylo převážně dřevo, byly požáry velmi časté a ničivé. Hašení probíhalo neorganizovaně a bez jakýchkoliv vymožeností dnešní techniky. V podstatě se lidé spíše zaměřovali na ochranu okolních objektů než na skutečné hašení hořícího stavení. Proto se velmi často stávalo, že ve městech shořela celá čtvrť nebo dokonce i celé obce lehly popelem.

Mnoho velkých požárů vzniklo tím, že začalo hořet v noci a než došlo k hašení, bylo většinou pozdě. I z tohoto důvodu se už ve středověku setkáváme s osobami, které zastávaly funkci nočního hlídače. Říkalo se jim ponocní. Ponocní hlídkovali, když všichni ostatní spali, a jejich úkolem bylo vyvolat poplach při jakékoliv nepředvídané či mimořádné události, tedy i v případě požáru.

První hasičský sbor v českých zemích byl založen v roce 1864 ve Velvarech a v roce 1878 byla ustavena Ústřední zemská hasičská jednota království českého, která existovala až do roku 1919.

V období 1. světové války většina založených sborů prakticky přerušila svou činnost, protože velká část členů musela bojovat za císaře pána a většina se jich z války nevrátila.

Činnost dobrovolných hasičských sborů se pomalu obnovuje po roce 1919. V naší obci byl založen sbor dobrovolných hasičů až v roce 1935 (pozn. ve Spálově byl založen v roce 1896 a v obci Luboměř v roce 1895). Letos náš sbor dobrovolných hasičů oslaví 80 let od svého založení.

Ustavující schůze hasičů v Partutovicích se konala dne 5. července 1935. Zde je její doslovný přepis:

Protokol

sepsaný dne 5. července 1935 při valné schůzi přihlásivších se členů do sboru dobrovolných hasičů konané v 16 hod. v hostinci pí Tesaříkové v Partutovicích.

Do sboru dobrovolných hasičů přihlásilo se dle přiložených výkazů celkem 42 osob mužského pohlaví, z nichž jest 31 členů činných a 11 přispívajících.

Po přečtení zemským úřadem schválených stanov bylo přikročeno ku volbě předsednictva hlasováním, které bylo provedeno zdvižením ruky. Zvoleni byli téměř jednohlasně následovně jmenovaní členové a sice:

1. za starostu:	Ferdinand Maršálek
jeho náměstek:	Eduard Hynčica
2. Jednatel:	Jan Polák
3. Pokladník:	Edmund Haitl
4. Náčelník:	František Poč
5. Podnáčelník:	Jaroslav Maršálek
6. Vzdělavatel:	František Křístek
7. Hospodář:	Metoděj Bláha
8. Účetní dozorce:	Josef Hercik
9. Rozhodčí soud:	František Hynčica
Valentin Bláha
František Brhel
10. Členové výboru:	Alois Remeš
Jaroslav Vašina
Vojtěch Mocka
Ignác Kandler
11. Zbrojř:	Alois Röder
12. Sanitní služba:	Bohumil Zolotěnko
13. Zábavní výbor:	Rudolf Lehnert
Jaroslav Vašina
Antonín F. Křístek
Alois Remeš
Josef Krnovský

Roční příspěvek pro členy činné byl stanovován na 6,- Kč a pro členy přispívající na 12,- Kč. Sestavení výboru jakož i zahájení činnosti hasičského spolku oznámil starosta dne 6. 7. 1935 písemně okresnímu úřadu. Schůze trvala dvě hodiny a byla v 18 hod. ukončena.

*Ferdinand Maršálek
starosta*

Následující pasáž je vyjmuta z protokolu mimořádné valné hromady konané dne 23. května 1936, kde se převážně jednalo o stavbě tzv. hasičského skladiště, nynější hasičské zbrojnice.

Bratr náměstek přednesl, že nebylo v úmyslu přikročiti ku stavbě hasičského skladiště a zakoupení potřebné výzbroje pokud nebude nastrádán větší kapitál, ale následkem ustanovení civilní protiletectvé obrany, která ukládá obcím požární službu, je nutno vše urychlit a navrhl, aby se se stavbou započalo ihned, což bylo jednohlasně přijato. Nato bylo uvažováno, které místo by bylo pro stavbu skladiště nejvhodnější. Byly podány dva návrhy. První, ze staré školní tělocvičny a druhý, na návsi před usedlostí Ignáce Kandlera. Pak bylo přikročeno k hlasování. Pro první návrh hlasovalo 5 členů, pro druhý návrh 15 členů. Dále bylo jednateli uloženo dát písemnou žádost do obecního zastupitelstva. Rovněž bylo usneseno jednohlasně by s přípravou ku stavbě bylo započato a veřejně dáti vyhlásiti, by každý rolník přispěl jedním metrem kubickým stavebního kamene. Ku krytí nutných výdajů se stavbou spojených jest třeba provéstí sbírku dům od domu. K provedení sbírky se dobrovolně přihlásili: Eduard Hynčica, Alois Röder, Ignác Kandler, Alois Remeš, Jaroslav Vašina a Jan Polák.

Při pojednání o zakoupení výzbroje bylo jednohlasně usneseno, vyzbrojiti zatím část členů, pokud úspory stačí, aby mohla býti ustavena požární četa dle směrnice ČPO.

Jak se dovídáme z protokolu z valné hromady, která se konala dne 7. ledna 1937, realizace hasičského skladiště vůbec nebyla snadná.

Jelikož stavba hasičského skladiště se stává velmi naléhavou, byla znovu tato záležitost projednána. Dovozci stavebního materiálu na stavbu jsou určeni. Pro dolní konec osady – František Poč a Eduard Hynčica. Pro horní konec osady Jan Polák a Ignác Kandler. Bratr Hynčica požádá stavitele Kopeckého o vyhotovení jednoduchého plánu k postavení zbrojirny.

Delší dobu se také řešilo zakoupení požární stříkačky. Nabídky na zakoupení stříkačky byly v té době dvě. Jedna v Tučíně u Přerova za 8 500,- Kč a druhá v Blazicích, stará, ale zachovalá, za 1 000,- Kč. Tu zakoupil bratr Röder a sboru ji nabídl k používání s tím, že pokud sboru nebude vyhovovati, tak si ji vezme nazpět. Vše bylo dohodnuto a stříkačka sloužila hasičům do roku 1939.

Dne 5. května 1939 na členské schůzi bylo rozhodnuto a odhlasováno, že když obec financovala výstavbu hasičské zbrojnice, tak si sbor zakoupí stříkačku novou, motorovou se sto metry hadic a dvaceti metry savic za cenu 19 500,- Kč (pozn. nová stříkačka – ruční, stála 14 000,- Kč). Na základě tohoto rozhodnutí byla vystavena závazná objednávka a dne 7. května 1939 byla dodána motorová stříkačka H.V.D. 26 s příslušenstvím. Velká událost v obci si zasloužila pozornost všech, a proto bylo 25. června 1939 uspořádáno slavnostní předání a svěcení stříkačky a večer byla uspořádána taneční zábava.

Slavnostní svěcení stříkačky dne 25. června 1939.

Slavnostní svěcení stříkačky dne 25. června 1939.

Další aktivity celého sboru byly silně ovlivněny těžkým obdobím 2. světové války. Členové sboru měli za úkol hlavně udržovat požární techniku v provozuschopném stavu a dále byli ustavováni do žňových hlídek. V podstatě to byla celá jejich činnost, žádné zábavy, plesy a jiné veselí nebylo povoleno.

Společná fotografie hasičů z roku 1941.

V roce 1942 z nařízení ministerstva vnitra byl veškerý majetek sboru dobrovolných hasičů převeden do vlastnictví obce.

Den 26. říjen 1947 se zapsal do dějin místních hasičů tím, že na usedlosti Františka Poláka vypukl velký požár. Příčinou požáru byl zkrat na elektrickém vedení. Na pomoc místním hasičům přispěchali i hasiči z Olšovce, Jindřichova a Lindavy. Tady se naplno ukázalo, jak důležitý je sbor při ochraně životů a majetku spoluobčanů, a že zasluhuje porozumění i pomoc všech občanů obce.

Po válce až do roku 1948 je činnost sboru poněkud nevýrazná. Ze zápisů z valných hromad se dá vyčíst pouze to, že je udržována technika a hasiči provádějí výcvik pro zdokonalení činnosti při požáru.

Zde je zápis o činnosti v roce 1950.

Stav členů čítá 30 z toho dvě ženy. Členských schůzí uskutečněno - 11. Valných hromad - 1. Cvičení praktických - 9. Stráž při divadlech a zábavách - 4. Hlídky žňové - 92. Počet školení - 8. Přednášky státní politické výchovy - 3. Vlastní zábavy - 1. Účast na jiných oslavách - 4. Odběr tisku - Hasičské rozhledy - 1 ks.

Ze zápisů se dovídáme, že v roce 1951 došlo ke změně názvu, a to na **Československý svaz hasičstva**.

Na jaře 1952 opět hasiči zasahují u požáru, tentokrát hořelo u Karla Kandlera. čp. 59.

V roce 1954 se opět mění název hasičů na **Československý svaz požární ochrany**.

Významnou akcí v oblasti požární ochrany bylo vybudování požární nádrže na horním konci na Fojtíkovém v roce 1955. V tomto roce byla provedena i oprava požární zbrojnice.

V letech 1954-1958 se činnost požárníků zaměřuje i na brigády, pořádání plesů a aktivně se účastní pořádání ochotnických divadel v obci.

Požární ochrana je v obci neustále středem pozornosti. V roce 1960 se začíná budovat další požární nádrž, a to u čp. 55, (pozn. nádrž byla dokončena v roce 1961), a rovněž byla instalována siréna na budově národního výboru.

V roce 1969 hasiči zasahovali u požáru, který vypukl na usedlosti Josefa Remeše čp. 47. V souvislosti s požáry se opětovně řeší nedostatečné zásobování požární vodou a s tím související nedostatečné zásoby v požárních nádržích.

Velkým přínosem pro požárníky bylo vybudování vodovodu, který zároveň slouží jako zdroj požární vody. S touto stavbou se započalo v roce 1971 a byla dokončena roku 1981. Stavba vodovodu byla významným krokem občanské vybavenosti a byla výzvou i příkladem obcím okolním. V té době totiž v širokém okolí obecní vodovod neměli. Od tohoto okamžiku se datují i kontroly hydrantů v obci, které pravidelně provádějí požárníci. V tomto roce také požárníci zasahovali u požáru v místní školce, který vznikl od zkratu na ledničce. Škoda byla vyčíslena na 68 tisíc korun československých.

Následující období bylo pro požárníky víceméně stereotypní. Pravidelné schůze, brigády, školení mužstva, odborné přípravy velitelů, udržování požární techniky a mezitím mírné aktivity v požárních soutěžích. K pravidelným činnostem patřily preventivní požární prohlídky v obci.

V roce 1983 bylo založeno družstvo žáků, které vedl Jaromír Nevima společně s Jaroslavem Blahou.

V roce 1989 bylo vylepšeno vybavení požárního sboru, a to zakoupením vozidla Avia 30. Tím se zdokonalila schopnost požárníků se přepravovat jednak k požárům, ale i k ostatním požárním aktivitám.

Po sametové revoluci v roce 1989 došlo k velkým změnám v celé společnosti, které se musely nutně promítnout i do řad požárních sborů.

V roce 1990 se změnil název požárních jednotek na současné **Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (SH ČMS)**.

Oslavy sv. Floriána, patrona hasičů, které byly v minulosti zakázány, se opět dostávají do povědomí lidí a obnovuje se jejich tradice, a to mší svatou v obci Jindřichov. Rotující způsob pořádání oslav patrona hasičů přivedl sbory 16. okrsku (pozn. 16. okrsek je tvořen obcemi Partutovice, Jindřichov, Olšovec a Střítež n/L) v roce 1992 do naší obce. Oslavy proběhly bez problémů, počasí bylo na straně hasičů a účast místních i přespolních byla početná. V tomto roce se také naši hasiči aktivně zúčastnili likvidace velkého lesního požáru ve Stříteži n/L.

V roce 1993 hasiči obnovují oblíbenou tradici masopustu, tedy vodění medvěda. Rej masek v čele s medvědem a medvěďákem za doprovodu hudby obchází se zpěvem a dobrou náladou celou obec. Obyvatelé průvod hostí slivovicí, koblížkem nebo jinou pochoutkou a často i přispějí drobným finančním obnosem. Jak z kroniky vyplývá, v roce 1993 byli partutovičtí spoluobčané velice štědrí.

Rok 1995 je rokem šedesátého výročí založení sboru. K tomuto výročí bylo mnoho členů oceněno a vyznamenáno za obětavou práci a dlouholetou činnost u sboru a to za 10, 20, 30 a 40 let.

Oslavy 60. výročí založení hasičů v Partutovicích.

Činnost hasičů v letech 1995 – 2005 je srovnatelná a liší se jen nepatrně.

Závody ve Spálově v roce 1999.

V roce 2005 proběhly oslavy sedmdesátého výročí založení sboru. Součástí oslav bylo vysvěcení praporu Sboru dobrovolných hasičů Partutovice. Slavnostní hasičské prapory totiž vyjadřují identitu hasičského sboru a nesou jeho poselství budoucím generacím.

Slavnostní prapor SDH Partutovice.

Roku 2005 započala dětská pohárová soutěž, která je zařazena do Velké ceny mládeže OSH Přerov.

V roce 2006 byl zakoupen devítimístný dodávkový automobil Wolkswagen s přívěsným vozíkem a na hasičské zbrojnici se udělala nová fasáda. V tomto roce se sbor, lépe řečeno jeho členové, zúčastňují

různých soutěží v požárním sportu. Jsou ustavena družstva mladých hasičů, starších žáků, mužů a žen. Všechny kategorie čestně reprezentují obec Partutovice v desítkách závodů.

Vyhlášení výsledků závodů v Partutovicích, které se konaly dne 14. července 2006.

Naše obec má dlouhá léta přátelský vztah s obcí Drahovce na Slovensku. V roce 2007 byli představitelé obce Partutovice, hasičů a místní hudba Partutovjanka pozváni na návštěvu do Drahovců. Tehdy se starostové obou hasičských sborů dohodli na bližší spolupráci a na pravidelných návštěvách, většinou v rámci hasičských soutěží.

Následující roky jsou hasiči velmi činní. Pro názornost je vybrán rok 2008. Hned v lednu byl pořádán Hasičský ples v sále hostince Na Fojtství.

V březnu byl zorganizován turnaj ve stolním tenise a koncem téhož měsíce byl proveden sběr kovového šrotu.

V dubnu následovala exkurze mladých hasičů u profesionálních hasičů v Hranicích a byla dokončena úprava sportovní stříkačky.

V květnu téhož roku pořádali v Partutovicích oslavu sv. Floriána za nemalé účasti hasičů z okolních obcí.

V měsíci červnu se partutovičtí hasiči účastní výcviku zásahových jednotek JPO IV. ve výcvikovém prostoru Libavá.

V letních měsících se všechna družstva jak mladších žáků, starších žáků, tak i žen a mužů účastní mnoha hasičských soutěží.

V červenci pořádají hasiči na hřišti v Hliníkách 14. ročník netradiční hasičské soutěže (pozn. netradiční proto, že se voda nasává z nádrže, jež je umístěna pod zemí, oproti ostatním soutěžím, kdy se nasává

z nádrže postavené na úrovni terénu), které se účastní 16 družstev z blízkého i širokého okolí.

V září se uskutečnil pátý ročník dětské soutěže, který byl již potřetí zařazen do Velké ceny OSH Přerov. Soutěže se zúčastnilo 11 družstev starších žáků a 8 družstev mladších žáků.

V říjnu byla zorganizována brigáda na hasičské zbrojnici a provedena kontrola hydrantové sítě v obci. Poslední akcí tohoto roku byla Mikulášská zábava.

25. června 2009 se hasiči aktivně podíleli na úklidu silnic po velkém přívalem dešti včetně pomoci při odčerpávání vody ze zatopených sklepů.

K činnostem hasičů patří i pravidelná údržba a opravy hasičské techniky, v tomto roce se jednalo o výměnu převodovky na požární vozidlo Avia. V následujícím roce pak proběhla výměna motoru. Toto vozidlo prošlo celkovou úpravou, při níž členové odpracovali 540 hodin. Finanční zátěž této akce nesla obec Partutovice.

V roce 2011 mimo tradiční činnosti proběhlo i slavnostní svěcení repasované techniky.

Svěcení repasované techniky dne 8. května 2011

A v tomto roce zahajují hasiči spolupráci s místním Dámským spolkem Partutovice, kdy jsou nápomocni při pořádání branného závodu Partutovický Všeználek. Taktéž se účastní výletu na Svatomartinskou husu v penzionu Janošík v Rožnově pod Radhoštěm.

Rok 2012 byl v naší obci rokem velkolepé oslavy připomínající 600 let od první písemné zmínky o obci Partutovice. Hasiči se aktivně zapojili

do zajištění zdárného průběhu této oslavy. Tento rok také připadl na upořádání oslavy sv. Floriána, patrona hasičů, na sbor SDH Partutovice.

*Mše svatá v kostele sv. Mikuláše v Partutovicích při oslavě sv. Floriána
29. dubna 2012.*

*Průvod z kostela u příležitosti oslav sv. Floriána konaných dne 29. dubna 2012
v Partutovicích.*

Rok 2012 byl na oslavy velmi plodný, a tak další delegace hasičů zamířila na oslavu 130 let od založení DHZ v družební obci Drahovce.

V roce 2013 byl udělen bratru Františku Hercikovi titul - *Zasloužilý hasič*.

Titul *Zasloužilý hasič* je výběrové vyznamenání, které se uděluje za celoživotní práci vedoucí k rozvoji dobrovolného hasičstva. Při předání titulu je pak člen zapsán do Pamětní knihy Zasloužilých hasičů.

Významnou a velmi radostnou událostí roku 2014 byla účast Adriany Janíčkové, členky SDH Partutovice, na V. Mistrovství světa dorostenců a III. Mistrovství světa juniorů v požárním sportu, které se konalo ve Svitavách ve dnech 13. - 20. 7. 2014.

Mezi disciplíny požárního sportu patří: běh na 100 metrů s překážkami, štafeta 4×100 metrů s překážkami, výstup do 4. podlaží cvičné věže a požární útok.

Ve Svitavách Adriana absolvovala výstup do cvičné věže, kde se umístila na 7. místě. Další den, v běhu na 100 metrů s překážkami, skončila na 2. místě, a tím si vybojovala titul 1. vicemistryně světa. V požárním útoku získala 1. místo, a tím i titul mistr světa ve své kategorii. V závěrečném celkovém pořadí získal tým české republiky 1. místo a titul mistrů světa v požárním sportu v kategorii – dorostenci.

Jan Klezla, starosta hasičů, Adriana Janíčková, Jaroslav Šindler, starosta obce.

Hasiči z Rakova a Partutovic v dobových uniformách v Hranicích v roce 2014.

Mladší žáci – 2014 1. místo v Partutovicích VC MH OSH Přerov.

Tradiční vodění medvěda – 2015.

5. 7. 2015 – 1. místo na závodech v Lukavci.

Rok 2015 je rokem 80. výročí založení dobrovolného hasičstva v obci Partutovice. V lednu byl valnou hromadou do čela opět zvolen Jan Klezla, který však nenadále a v plné práci zemřel. Spolu s hasiči z okolních obcí a širokou veřejností mu byl vzdán hold 8. května 2015 na jeho pohřbu. Čest jeho památce.

Hasičská zbrojnice v Partutovicích v roce 2015.

Požáry v obci Partutovice

- 1947 - stavení Františka Poláka č.p.72
- 1952 - stavení Karla Kandlera č.p.59
- 1967 - stavení Jindřicha Janíčka č.p.70
- 1969 - stavení Josefa Remeše č.p. 47
- 1981 - budova mateřské školky
- 2005 - půda stavení Jiřího Remeše č.p.47
- 2013 - stavení Jindřicha Kovalčíka č.p.7

Seznam starostů hasičů v Partutovicích

1935 - 1939	Ferdinand Maršálek
1939 - 1952	Eduard Hynčica
1952 - 1955	Karel Fojtík st.
1955 - 1957	Karel Šindler
1957 - 1965	František Kostka
1965 - 1969	Josef Švarc
1969 - 1987	Jiří Polák
1987 - 1991	František Hercik
1991 - 1993	Jan Šindler
1993 - 2007	Václav Šindler
2007 - 2015	Jan Klezla
2015 -	Marek Maršálek

Složení současného výboru červen 2015

Starosta	Marek Maršálek
náměstek starosty	Bohdana Poláková
velitel	Martin Polák
strojník	Tomáš Hercik
jednatel	Simona Šortnerová
pokladník	Alena Šindlerová
člen	Veronika Cibulková
člen	Tomáš Klezla
člen	Jiří Vencel ml.

V roce 2015 má SDH Partutovice celkem 97 členů, z toho 60 mužů, 17 žen a 20 dětí.

Nejstarší člen: Polák Jiří - 77 let

Nejmladší člen: Robová Kristýna - 6 let

Sbory hasičů z Partutovic a z obce Drahovce u příležitosti oslav sv. Floriána v Partutovicích dne 29. dubna 2012.

Zdroje informací:

Kronika SDH Partutovice

Kronika obce Partutovice

Svědectví žijících pamětníků

Zdroje fotografií:

Fotografická alba SDH Partutovice, soukromá alba.

Hasiči z Partutovic oslavili jubileum

Ve dnech 22. a 23. 8. 2015 proběhly v Partutovicích oslavy 80 let od založení místního hasičského sboru. V sobotu v 9.30 slavnostně zahájil starosta sboru Marek Maršálek oslavy na místním hřišti v Hliníkách. Vzápětí soutěžili mladší a starší žáci v požárním útoku.

Netradiční hasičskou soutěž „Partutovské zetko“ odstartovali starší a zkušení partutovští hasiči s historickým strojem „Nautila“. Soutěže se zúčastnilo celkem 22 hasičských sborů z blízkého či vzdálenějšího okolí. Samozřejmě zde nechyběli ani naši „bratia“ ze Slovenska z obce Drahovce, vystoupení místních Fireladies, a na závěr závodů se předvedl v útoku i místní klan Herciků.

Po závodech se představil Hasičský záchranný sbor z Hranic, který vyprošťoval uvězněnou osobu z havarovaného auta. Předvedli, jak postupují při záchraně života. Bylo znát, že jsou zkušení, poradili si velmi rychle a místní „figurantka“ byla brzy vysvobozena a přenesena k ošetření.

Za pomoci techniky Dobrovolných hasičů z Hranic se děti vydováděly v připravené pěně.

Dle programu jsme se mohli těšit i na vystoupení „starodávnych“ koňských stříkaček a byli jsme velice rádi, že k nám zavítaly z Lipné a Luboměře. Jako „zlatý hřeb“ koňských stříkaček byl zásah místních hasičských hrdinů, kteří se k požáru dřevěného staveníčka dostavili koňmo, na dobových kolech, či pěšky. Požár byl úspěšně uhašen a pánové se stali jednoznačně hrdiny dne.

V průběhu celých oslav byla vystavena tabula s fotkami ze života hasičů z Partutovic. Po celodenním pestrém programu byli všichni pozváni na posezení s kapelou Faťamorgána a již při prvních tónech bylo jasné, že nezůstane jen u poslechu. Všichni se velmi dobře bavili a tancovalo se do pozdních večerních hodin.

V neděli se konala slavnostní mše v místním kostele sv. Mikuláše, průvod k soše sv. Jana Nepomuckého, kde byl položen věnec a svým proslovem mimo jiné uctil starosta obce Jaroslav Šindler památku padlých. Poté průvod zavítal do sálu Na Fojtství, kde se konala schůze, předání vyznamenání, slavnostní oběd a posezení s hudební kapelou Partutovjanka. Rozdalo se mnoho vyznamenání, a tím nejvyšším, které může dobrovolný hasič za svou práci dostat – a to Řád sv. Floriána, byl oceněn pan František Hercik, který toto vyznamenání získal jako první v SDH Partutovice.

Medailí za mezinárodní spolupráci III. stupně a také medailí sv. Floriána byl oceněn „in memoriam“ náš zesnulý starosta sboru Jan Klezla, který byl u zrodu příprav tohoto jubilea.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu celých oslav, i těm, kteří nás přišli podpořit.

za SDH Partutovice Alena Šindlerová

BALKAN TRIP 2015

Autor textu a foto Michal Bechný, Nový Jičín

Jak to všechno začalo...

Je léto 2015 a jsem na borůvkové farmě na jihu Anglie. Libry se hromadí, čas běží a blíží se i konec mého pobytu zde na Ostrovech. V hlavě se mi proto rodí myšlenky, co by se dalo podniknout se zbytkem léta, které je u nás vysokoškolsky působících lidí poněkud delší než u běžných smrtelníků. Jelikož jsem letos ještě nepodnikl žádnou větší stopařskou výpravu, je o způsobu mého transportu do cizích krajů rozhodnuto. Vystavávají však další dvě otázky a to s kým a kam vyrazit. Několik mých přátel bylo loni natolik unešeno ze zážitků, které jsem si ze stopu přivezl, že mi přislíbilo pro letošek účast, tak proč se jich nezkusit zeptat... Dopadlo to tak, že se neozval nikdo vyhovující, takže se přistoupilo k plánu B – napsat na skupinu stopařů na facebooku a zorganizovat výběrové řízení na pozici cestovního partáka (rozuměj partačky). Má inzerce sice sklídila pár „lajků“, ale aktivně zareagoval jeden jediný člověk – žena mého věku, svého času rovněž pracující v Anglii, pouze jiné, avšak mně velice blízké národnosti. Ano, Slovenka Míša vyhrála výběrové řízení na plné čáře, smetla konkurenci ze stolu a mohla se tak těšit mé budoucí společnosti na cestách. Zbývající týdny v Anglii jsme si příležitostně korespondovali, načrtli hrubé obrysy naší trasy a virtuálně se naoko seznámili.

Pondělí 7. 9. 2015: Brno – Novi Sad (612 km)

Je pondělí pět ráno a já se netrpělivě probouzím v pokoji u mé bývalé spolužačky Katky v Brně, která byla natolik vstřícná, že mi poskytla nocleh i se snídaní. Moc jsem toho nenaspal, mám spleené oči a po páměti hledám dveře od zatmělého pokoje tušící cestu na sociální zázemí. Jsem holt člověk, mám své potřeby a taky je se třeba před cestou, možná naposledy, zkulturnit. Činím tak v rekordním čase a nic mi nebrání v tom vyrazit k hlavnímu nádraží, kde mám v 6.30 sraz s Míšou. Kupodivu jsem tam dříve než ona a strategicky volím jako místo našeho prvního setkání stánek s kávou. Míša se mi totiž v předchozí komunikaci svěčila, že káva představuje jednu z jejích hlavních závislostí, takže neváhám a zkouším vytvořit první dojem právě šálkem kávy. Můj nápad sklízí posléze úspěch a i možná díky tomuto povedenému prvnímu dojmu si padáme do oka a vyrážíme brněnskou hromadnou dopravou k IKEI, odkud jsem letos v zimě stopoval za kamarádkami do maďarského Tiszakécske.

Místo u kruhového objezdu se opět osvědčuje a po pár minutách nasedáme do auta k mladé zubní techničce, která míří za prací z Havlíčkova Brodu do Břeclavi. Cestou se hodně bavíme, smějeme se a loučíme se s ní na benzině nedaleko slovenských hranic. Slunce stoupá nad obzor, příroda i my se probouzíme, ani se nestihneme rozkoukat a už nasedáme do vozu postaršího muže, který působí na nám neznámém postu Masarykovy univerzity, ze které jede na bratislavské letiště vyzvednout zahraniční delegaci. Působí na nás trochu chamtivým dojmem, když si na území Česka odmítá připlatit pár drobných na nákup slovenské dálniční známky, kterou ve výsledku pořizuje až na třetí pokus za dumpingovou cenu na území Slovenska. Což o to, člověk to špatný určitě není - vzal dva stopaře a udělal tak dobrý skutek, kterých není nikdy dost.

Vysedáme na benzině Bratislava – Lamač a dáváme si čas na snídani. Z počátku ze strany Míši sklízím drobný výsměch za obrovské zavazadlo, které přenáším na svých zádech, ale po zjištění, že je z poloviny naplněné jídlem se vztah Míši k mé krosně trochu otepluje a s chutí přijímá mojí nabídku ořechového závinu. Závinu si nesu hned tři, takže o skladbě mé harmonické stravy v prvních dnech cesty je rozhodnuto. Po snídani opět zvedáme naše palce a k našemu údivu nám zastavuje velická dodávka se srbskou spzkou. Srb nás umístil do druhé řady sedadel a my s radostí zjišťujeme, že jeho cesta se shoduje s tou naší v délce zhruba 400 km, což je pro nás stopaře docela lahůdka. Ne každý den vás svezve policista, který vás pozve na svačinu a kávičku uprostřed Maďarska a dá vám na sebe kontakt, pro případ jakýchkoli nepříjemností při návštěvě Republiky Srbsko. Zjišťujeme, že si nechává říkat Bobi a jede od své dcery z Hamburku. Jako jeden z mála Srbů má i dobré znalosti cizího jazyka a na benzině s ním promlouvám pár vět mojí oblíbenou němčinou. Vysazuje nás na opuštělé dálniční benzině za hranicemi, slunce je na vrcholu a my otvíráme první konzervu rybiček na území Srbska, ke které si na zapití kupujeme místní pivo značky Jelen.

Po krátkém občerstvení se stavíme k výjezdu benziny, ze které nevyjíždí žádné auto a dlouhou chvíli si krátíme lozením po stromech. Napadá nás, že bychom mohli zkusit stopovat i na polňačce vedoucí za plotem, ale provoz na ní je stejný jako na výjezdu – nejede zde vůbec nic. Jen po dálnici co pár minut projede auto či kamion. Stavíme se tedy do odstavného pruhu, na obzoru spatřujeme blížící se kamion a coby první vozidlo, které projelo, nám také zastavuje. Řidič je přátelský a veze nás na periferii kulturní metropole Srbska – města Novi Sad. Zvažujeme využít tamní MHD pro cestu do centra, ale jelikož je vše psané v cyrilici, kterou ovládáme asi jako azbuku, tak se rozhodujeme opět pro stopování - tentokrát s tabulkou „CENTAR“. Po pár minutách nám staví dva mladíci, kteří se vrací z výletu po Belgii a vezou nás

do kýženého centra. Mimo jiné nás také varují před problémy s mafií a také v dnešních dnech tolik ožehavými uprchlíky.

Novi Sad - centrum

Vystupujeme z vozu a ocitáme se v jádru prvního ryze srbského města, kam naše nohy kdy vkročily. Město je to historické, zrekonstruované a vypadá trochu jinak než typické evropské město. Atmosféru ulic doplňují kavárny, čajovny a všelijaké hospůdky nabízející pro nás nezvyklé pokrmy. Mezi nimi je i pljeskavice. Neváháme, usedáme do jednoho z podniků a mladý Srb nám před očima připravuje onen, pro nás exotický, pokrm. Pljeskavice je podobná kebabu, avšak s trochu jiným masem. Velikost porce je královská a cena pro nás „západáky“ lidová – 190 dinárů je totiž asi 41 korun. Po sněžení jsme plní, loučíme se a kutálíme se s plnými břichy a batohy do parku, kde si dopřáváme odpočinek na lavičce. Poté se vydáváme hledat most přes Dunaj, který by nás měl nasměrovat na město Ruma. Most jsme našli, ale vedl trochu jiným směrem, než jsme potřebovali. Zato u něj stála nádherná pevnost, která se obklopená Dunajem a v lesku zapadajícího slunce jevila velice romanticky. Odfotili jsme vše, co se dalo, a vydali se po promenádě podél řeky k tomu pravému mostu.

Promenáda byla tvořena cyklostezkou, běžeckou dráhou a chodníkem pro chodce. Kolem ní byly vybudovány tenisové kurty, venkovní work-outy a další sportoviště. Tato část Nového Sadu v nás budila až západoevropský dojem. Z promenády posléze scházíme dolů k Dunaji, podél něhož jsou stromy a keře, které nám slouží jako štít proti kolemjdoucím zvědavcům při stanování. Stan stavíme za šera a pomalu uleháme do spacáků. Přitom si povídáme a v dále neustále slyšíme

hudbu. Jsem Míšou přemlouván, ať se na onu legendární novosadskou diskotéku jdeme podívat a po pár hodinách svoluji. Odívám na sebe to nejlepší, co s sebou při této expedici mám, a vyrážíme na avizovanou „party století“. Zanedlouho zjišťujeme, že ta rajská hudba, kterou jsme slyšeli, bylo pouhé rádio v opuštěném baru na pláži a voda onen zvuk zveličila do megalomanské podoby. Do stanu se vracíme přes další z místních podniků a pak zcela spokojeně a nerušeně usínáme.

Úterý 8. 9. 2015: Novi Sad – Zlatibor (247 km)

Ráno se probouzíme do slunečného dne. Využívám přítomnosti Dunaje, nořím se do něj, plavu, mydlím se sprcháčem a vykonávám komplexní ranní rozcvičku a také hygienu. Vše v rouše Adamově, což ale nepobuňuje ani místní kačeny, ani pejskaře a dokonce ani srbské škeble, kterých je na břehu plná zem. Vydáváme se do kavárny zahájit den kávovým rituálem, nakupujeme si ovoce u místních prodejců a zanedlouho se stavíme ke křižovatce vedoucí na město Ruma. Místní, stojící na nedaleké zastávce, na nás sice hledí, ale nejsme jediní, kdo u krajnice čeká na svoz. Funguje zde zřejmě odnož naší spolujízdy a několik mužů si jen tak stoupne kousek od nás u krajnice, ani nestopují a za pár minut odjíždí. My tam stojíme poněkud déle a palce máme nahoru směrem k pálicímu slunci, které tou dobou v ČR nahradily dešťové mraky a ochlazení. Za chvíli nám staví muž, oděný v policejní uniformě, jedoucí z noční směny v Novém Sadu domů do Rumy. Po pár kilometrech už projíždíme hlava nehlava serpentinami skrze národní park Fruška Gora do horského sedla, ze kterého pak zase klesáme a náš policista nám nakonec zastavuje na benzině nedaleko Rumy.

Tam si dáváme další kávu se svačinou a stopujeme. Trvá to trochu déle než jsme zvyklí, ale nakonec přijíždí kamioňák, který si jde na chvíli odpočinout a slibuje nám za 15 minut odvoz. Spokojeně si sedáme na obrubník a načínáme čokoládové sušenky, které potíráme levnější verzí nutely. Za chvíli odjíždíme. Kamioňák hovoří srbsky, my česko-slovensky a i přes určitou jazykovou odlišnost si dobře rozumíme. Zejména kamioňák má velmi dobrou znalost našich jazyků, jelikož jeho maminka pochází ze Slovenska, které čas od času oba navštěvují. Říká nám také, že v okolí Rumy je několik slovenských a českých vesnic, takže se zde začínáme cítit jako doma. Staví nám ve městě Šabac, kde od pouličního obchodníka kupuji snad desetikilový meloun za 100 dinárů – tj. 20 korun. Míša dokupuje vodu a sedáme si na chodník u kruhového objezdu, kde započínáme náš nerovný boj s melounem. Každému členovi naší výpravy náleží polovina. Zatnul jsem několikrát zuby a snědl celý svůj díl, načež se meloun vynořil z mého žaludku a celý jsem nafouklý asi jako horkovzdušný balon. Občas se tak dokonce i chovám a nějaký ten plyn upouštím a vracím se do objemového normálu.

Miša snědla jen čtvrtinu a tu druhou si šetří na později. I tak se při jízdě v dodávce směrem na Valjevo ukázalo, že jí ta čtvrtina bohatě stačila, jelikož musíme zastavit. Není to však problém a po krátké pauze pokračujeme v cestě do Valjeva.

Pojídání melounu v Šabacu

Tam vysedáme, procházíme si město, které nás opět pohlcuje nejen svou atmosférou, a hledáme nějakou neevropskou a hlavně co nejvíce srbskou hospůdku s jídlem a pitím. Již nám kručí v žaludcích a sedáme si do malé venkovní restaurační zahrádky. Pljeskavici jsme již okusili, a tak se ptám velice družného majitele, co jiného – tradičního - srbská kuchyně nabízí. Doporučuje nám čevab a my svolujeme. Kombinace čevapčiči z mletého masa, čerstvého pečiva a přílohy ze sýru, chili, dresinku, rajčat a okurek se jeví geniálně a jídlo si užíváme. Místní čevap je něco trochu jiného, než na co jsme zvyklí ze školních jídelen a všem jej vřele doporučuji. Pivo sice v občerstvení nevedou, ale pan vedoucí nám ho ochotně donáší z protější hospůdky. Nádhera. Velké porce, pohostinnost, otevřenost – to vše je alespoň z našeho pohledu stopařů typické pro zdejší region. Spokojeně odcházíme podél cesty dále směrem na Užice a stopujeme u autobusové zastávky.

Bere nás otec se synem a vezou nás na lepší místo u hlavní cesty za městem. Tam nás nabírá redaktor nějakého společenského periodika a veze nás kamsi doprostřed kopců, kam zřejmě jede na pracovní schůzku. Silnice, kde jsme zůstali, je v horách, je tu pár domků a provoz žádný. Sedíme uprostřed cesty, kocháme se výhledy a několik minut nejede v obou směrech vůbec nic. Nakonec nám staví kamion s asi 75letým řidičem, který projezdil Evropu i Asii a už to valíme možná dvacetikilometrovou rychlostí do průsmyku. Rychlost je nízká na úkor hmotnosti kamionu - převládá 27tunový náklad. Boj kolosu, který pohání stařešina, s místními horami nám přijde až poetický a celé nám to trochu připomíná Hemingwayova Starce a moře. Končíme na benzině u cementárny, ze které údajně vyjíždí mnoho kamionů naším směrem. Jak však zjišťujeme, je na ně už pozdě a obecně je provoz na bodu mrazu.

Po pár minutách nám staví auto s dvěma docela zvláště vypadajícími mladíky. Auto i oni jsou ověšeni pravoslavnými kříži, které mají dokonce i vytetované různé po těle. Zprvu se jeví velice přátelsky

a slibují nám odvoz ke Zlatarskému jezeru. Poté nás vybízí, abychom se k nim přidali k návštěvě příhraničního města Priboj, kam se vydávají za „zábavou“ a levnými ženami. Zdvořile se snažíme odmítnout, ale neustále na nás apelují, ať se připojíme. Atmosféra po pár minutách začíná být nepříjemná a celá situace se začíná stále vyhrocovat, když zastavují na benzině a šňupají si dávku kokainu. Jízda se poté stává velice sportovní a ti dva vepředu jsou lehce mimo. Neustále chtějí, ať pokračujeme s nimi až do Priboje, my odmítáme a naši hostitelé pokračují v nátlaku. Stávají se nepříjemnými, často si protiřečí a nakonec nám zničehonic zastavují na beznině a chtějí po nás peníze nejen za benzin. Využívám situace a říkám, že se pro ně potřebuji dostat do kufříku, který nám otevírají a raději vyhadzujeme krosny ven a odmítáme znova nastoupit do auta i zaplatit. Poté, co jim říkám, že jsou pochybní a necítíme se s nimi dobře, opět mění tóninu a neustále opakují, ať s nimi jedeme dál. Necítíme se v jejich blízkosti vůbec bezpečně, využíváme přítomnosti ostatních řidičů a raději se jim vzdalujeme. Kdoví, kde a jak bychom ještě skončili...

Trochu se z této negativní zkušenosti oklepáváme a z benziny odjíždíme s o poznání sympatičtějším manželským párem do Zlatiboru, což je jedno z nejznámějších a tím pádem i nejdražších turistických center v Srbsku. Stavíme náš stan na louce nad hotely a užíváme si pohledu na západ slunce a hory, což nás po dnešním dobrodružném odpoledni trochu uklidňuje. V noci je opět jasno, a jelikož jsme na horách, tak i pořádná zima. Teplota padá na nulu, je nám dost zima a raději vytahují aluminiovou fólii, kterou se přikrýváme. Je pod ní příjemné teplo a po tomto dni s hlavami plnými zážitků opět usínáme.

(Pokračování v příštím dvojčísli OV)

JANA

Dr. Augustin Vala

Na gymnázium v Hranicích jsem přišel hodně pozdě. Bylo mi už téměř patnáct let a měl jsem za sebou dvě třídy měšťanky. Učení mi nedělalo žádné potíže, protože všechno, co jsme probírali, kromě latiny, jsem dobře znal. Celých osm roků jsem seděl v druhé lavici s Teošem Altensteinem. Stal se mým nejlepším kamarádem a zůstal jím i po maturitě až do doby, kdy ho fašisté odtransportovali do Osvětimi. Pak už jsme se nikdy neviděli. Přede mnou seděla studentka Jana Kajdová. „Kajdová, Kajdová,“ opakoval jsem si a to jméno se mi zdálo hrozně směšné. Ale na té dívence nebylo nic směšného. Byla hubeňoučká

a bledá, v očích vždy vážný výraz. Když bylo teplo, měla na sobě žluté šaty s modrými puntíčky. Bílé hubené paže měla holé. Já jsem byl venkovský kluk, opálený a ty bílé paže se mi velice líbily. Zvláště se mi líbily její ruce s dlouhými, štíhlými prsty, a když jsme něco psali, pokukoval jsem z boku, abych ji viděl. Bydlel jsem u staré slečny Šumanové v malém pokojíku s oknem na dvůr. Kajdová bydlela v téže ulici jako já, a tak jsme spolu chodili ze školy a potkávali se často i cestou do školy. Honem jsme si vyzkoušeli latinská slovíčka, odříkali jsme si uloženou partii z dějepisu a řekli si, co nám vyšlo v matematické úloze. Řekl jsem si, že bychom se mohli spolu učit. Slečna Šumanová neměla námitek, a tak Jana začala chodit ke mně. Poznal jsem, jak je chytrá. Příklady z matematiky uměla vyřešit, jen se na ně podívala a latinským slovíčkům se naučila po prvním přečtení. Jen sloh jí jaksi nešel. Když jsme měli napsat obsah nějakého článku, napsal jsem toho dvě strany a Jana sotva půl. Jana kroutila hlavou: „Co ty toho napíšeš, ale je to tak, je to tak.“ Když jsem si však přečetl její stručný obsah, byl jsem neméně udivený: „Je to tak trochu suché,“ zjišťoval jsem, „ale je tam všechno.“

Stalo se to asi v tercii, s Janou jsme se znali už třetí rok. Toho odpoledne jsme se připravovali na matematickou kompozici, kterou jsme měli příští den psát. Dveře pokojíku se otevřely a dovnitř vstoupila hodná slečna Šumanová. Na stůl položila táč a na něm dva hrníčky kávy a dva krajíce s máslem. „Slyšela jsem v kuchyni, jak se pořád učíte a učíte. Už toho nechte a běžte se spolu projít.“ „Spolu, spolu,“ řekla, zjistil jsem s údivem. Posvačili jsme. Vstal jsem od stolu a začal jsem rozčileně rázovat po pokojíku. Jana seděla a zírala na stůl. Několikrát jsem přešel a pak jsem se zastavil: „Že tě mám rád, to víš.“ Přikývla, ale hlavu nezvedla. Opět jsem začal přecházet a znovu jsem se zastavil: „A ty mě máš také ráda?“ Zase jen přikývla a já jsem k ní rychle přistoupil. Zvedla hlavu a v očích se jí objevil úzkostný výraz. Snad si myslela, že ji chci líbat, ale já měl v hlavě něco mnohem důležitějšího: „Až dostudujeme, tak si tě vezmu.“ Vyběhli jsme ven, prošli se městem a šli do parku. Drželi jsme se jedním prstem za ruce. Od té doby jsme vždycky tak chodili a celé městečko vědělo o naší studentské lásce. Samozřejmě, věděli to i ve škole, studenti i profesori a nikdo nic na to neřekl. Jednou, byli jsme v kvintě, chystal se dobrácký pan profesor Hrabal zkoušet. Přelétl zrakem třídu a utkvěl pohledem na Kajdové: „K tabuli půjde Kalová.“ Jana vstala a za hlaholného smíchu celé třídy šla k tabuli. Ten smích upozornil pana profesora na to, jaké chyby se dopustil. Podíval se na mne a srdečně se zasmál. Pan profesor Hrabal byl při zkoušení vždy laskavý. Snažil se zbavit studenta trémy a nervozity, dával otázky a hned napovídal odpovědi. Tentokrát však byl obzvláště laskavý a dával Janě otázky zcela lehoučké. Vyzkoušel ji, pochválil a vytáhl notýsek tak, abychom neviděli, jakou známku píše. I ostatní profesori to tak dělali. Dodnes nevím, proč jsme neměli

vědět, jakou známku dostáváme. Tehdy však položil notýsek na katedru a vpisoval do něj velikou jedničku, takže jsme to všichni dobře viděli.

Jednou se však stalo něco neslýchaného. Byly prázdniny před maturitním ročníkem, mé poslední gymnaziální prázdniny. Šli jsme s Janou po náměstí a jako obvykle jsme se drželi prstem za ruce. Tu přichází proti nám náš třídní profesor doktor Fendrych. Pustili jsme se a uklonili se. „Á, Kališku,“ povídá pan profesor, „copak tu děláte?“ Hm, mohl přece vidět, co tu dělám. „Přišel jsem za Janou.“ „Přišel? To jste šel pěšky ze Spálova do Hranic, je to přece dobrých dvacet kilometrů.“ „Čtyřicet,“ upřesnil jsem. Pan profesor se nad něčím zamyslel. „Kajdová, počkejte tu chvíli a vy Kalo, pojdte se mnou.“ Podíval jsem se smutně na Janu, ale pan profesor už vykročil a já spěchal za ním. Šel do Čaputovy ulice, kde bydlel. Před vrátky svého domku se zastavil a vyzval mě, abych chvíli počkal. Hned se však vrátil a vezl s sebou kolo: „Kališku, umíte jezdit na kole?“ „Ano, prosím,“ odpověděl jsem s malou radostí, neboť mě napadlo, že pan profesor potřebuje něco vyřídit a že chce, abych někam zajel. Pan profesor mi vrazil kolo do rukou. „Tak běžte, běžte už! Kajdová na vás čeká. A to kolo mi vrátíte po prázdninách.“ Byl jsem tak překvapený, že jsem zapomněl poděkovat. Celé prázdniny jsem jezdil do Hranic na kole a jezdil jsem hodně často.

Poněkud jsem však předběhl, teď jsme ještě byli v kvintě a tam mohla stihnout Janu i mě velká pohroma. V jedné hodině němčiny zaklepal někdo rázně na dveře a hned je otevřel. Byl to školník. Pozdravil pana profesora a oznámil: „Kajdová, do ředitelny!“ Náš třídní profesor se na mě podíval a mně se zdálo, že v jeho pohledu je cosi lítostivého. Zmocnilo se mě neblahé tušení a nemohl jsem se ani dočkat, až se Jana vrátí. Vstoupila do třídy a plakala. „Do ředitelny má jít Kala,“ sdělila panu profesorovi, ale pro pláč to nemohla ani vyslovit. Vstal jsem a cítil jsem, že oči všech spolužáků jsou na mne upřeny s účastí. „Co asi..., co mohl pan ředitel..., kdybych alespoň věděl, co mu Jana řekla. Co když jí zakázal, že nesmíme spolu... Já se jí nevzdám. Ale co když řekne, že nedostanu stipendium. Těch čtyři sta korun, které jsem ročně dostával, přišlo nám moc vhod.“ A už jsem stál před ředitelnou. Chvilí jsem váhal, pak jsem zaklepal a vstoupil. Hned u dveří jsem pozdravil, hluboce jsem se uklonil a pak jsem zůstal stát. Pan ředitel Vrchánek seděl za stolem. Byl to malý, starý pán, už zcela šedivý, s přísnými stařeckými rysy. Byl však veliký dobrák a já jsem to věděl. „Přistupte blíže, Kalo,“ vyzval mě a pokynul mi rukou. Přistoupil jsem k jeho stolu a znovu se trochu uklonil. Pan ředitel Vrchánek se pousmál, ale jen tak malounko, jen tak koutkem úst. Pak vytáhl ze stolu jakousi obálku, vytáhl z ní list papíru, mně se zdálo, že štítivě. „Přečtěte si to a řekněte mi, nepoznáváte-li ten rukopis.“ Četl jsem si potichu: „Vážený pane řediteli, studentka Kajdová a student Kala procházejí se

v parku a veřejně se tam líbají, což působí veliké pohoršení.“ Rukopis jsem nepoznal. Díval jsem se na pana ředitele a cítil jsem, jak mi krev mizí z tváře. Už jsem chtěl vyhrknout, který darebák to poslal, protože nikdo nebyl podepsaný. Ale najednou jsem se uklidnil a bylo mi dokonce do smíchu. Chodím už s Janou pátý rok a ještě jsem ji nepolíbil, ani mě nenapadlo něco takového udělat. „Je to pravda?“ tázal se pan ředitel. „Pane řediteli, nikdy jsem Janu nepolíbil, mé čestné slovo.“ „Chtěl jste snad říci Kajdovou,“ opravil mě pan ředitel. Chvilí mlčel a pak řekl spíš jen sám pro sebe: „Nezdá se mi, že byste oba lhali.“ Pak však zpřísnil a pokračoval: „Poslyšte, Kalo, vy přece nejste žádný chlapeček, jste o hodně starší než Kajdová. Proč tomu děvčeti pletete hlavu? Co vlastně chcete?“ Poslední slova téměř křičel. Podíval jsem se mu do očí: „Pane řediteli, až vystuduji, tak se s ní ožením.“ Pan ředitel se opřel oběma rukama o stůl, maličko se zvedl ze své židle a pak se opět posadil. Chtěl si zachovat svou ředitelskou důstojnost, ale celý se chvěl smíchem, jeho ramena sebou škubala. Pak ukázal ke dveřím: „Jděte už, jděte!“ Ale to už řekl docela laskavě. Uklonil jsem se, otočil ke dveřím, tam jsem se opět obrátil a hluboce jsem se uklonil. Cesta do třídy se mi zdála neobyčejně dlouhá. Vpadl jsem do ní a oči všech se na mě obrátily. Viděl jsem jen Janu, jak se na mě dívá usazenými očima. Ale já byl veselý a rozesmátý, a tak i Jana se usmála, pousmál se i pan třídní profesor.

Když jsme šli s Janou ze školy, vedli jsme se za ruce. Nemluvili jsme. Před domkem slečny Šumanové jsme se zastavili: „Poslyš, Jano, co jsi řekla panu řediteli?“ Podívala se na mne tak, že nechybělo mnoho a mé čestné slovo bylo by smazáno: „Až vystuduji, provdám se za Jiřího. To jsem mu řekla.“ V tu ránu jsem se začal smát a smál jsem se, že mi aktovka vypadla z ruky, smál jsem se, i když Jana se dívala na mě uraženě. „Už... už...“, smíchy jsem se zakuckal, „už vím, proč se pan ředitel nemohl udržet smíchy.“

SETKÁNÍ

Dr. Augustin Vala

Druhá světová válka skončila. Krajský národní výbor v Ostravě zřídil při školském odboru Krajský pedagogický sbor. Byl jsem předsedou jeho češtinářské sekce a v té funkci jsem často zajížděl do Prahy na porady češtinářů. Jdu zvolna Spálenou ulicí a tu vidím kousek před sebou malého staříka s hůlčičkou v ruce, jak kráčí proti mně. Náš pan ředitel Vrchánek! Pozdravil jsem ho hodně nahlas, on se na mě podíval a hned mě poznal. „Ach, pan Kala,“ zvolal radostně. „Copak tu, pane Kala,

děláte?“ Vysvětlil jsem mu to a pan ředitel Vrchánek pokyvoval hlavou. „Tak také profesor, také profesor, no vida.“ A pak jako by se obával, aby něco krásného se nerozbilo. „A co Jana, co Jana (neřekl Kajdová)?“ „Máme už spolu chlapečka, pane řediteli, jmenuje se Jiří.“ „Tak jako vy, jako vy. A co dělá Jana? Je učitelkou, pane řediteli.“ „Vida, vida,“ znovu opakoval pan ředitel, „učitelská rodina. Učitelství to je krásné povolání, pane kolego, ne, to je poslání. Jen se snažte těm mladým lidem porozumět,“ a podal mi svou ruku. Těm mladým lidem porozumět, říkal jsem si. Snažím se o to a kéž bych jim rozuměl, tak jako Vy, pane řediteli Vrchánku. V duchu jsem se mu hluboce poklonil, ještě hlouběji než tenkrát v ředitelně.

*Augustin Vala v době studií.
(Fotografie z archivu manželů Valových.)*

Poznámka redakce: Dr. Augustin Vala (8. 2. 1913, Spálov – 4. 9. 1982, Ostrava) byl spálovský rodák a bydlel se svými rodiči a dvěma bratry v chalupě č. 203 na „placi“ (podle slov pamětníků). Jeho otec, Fabian Vala, byl hlídačem v Kamenolomu Jakubčovice, matka Aloisie, rozená Rambousková, byla pratetou žijícího Rostislava Rambouska. Ve Spálově vychodil školu a v roce 1928 začal studovat na Gymnáziu v Hranicích. V Hranicích bydlel v podnájmu, ale do rodného Spálova, když chtěl navštívit rodiče a sourozence, chodil pěšky. V roce 1935 byl přijat k vysokoškolskému studiu na filosofické fakultě Univerzity Karlovy a úspěšně studoval až do konce roku 1939. Pak byly vysoké školy uzavřeny, a proto svá studia dokončil až po 2. světové válce

v roce 1946. Se svou budoucí ženou, Hermínou Hajdovou, se seznámil na gymnáziu – viz příběh JANA. Společně vychovali tři syny: Jiřího, Ivana a Petra. Bydleli v Příboře a později v Ostravě, kde také oba vyučovali. Augustin Vala byl i zástupcem ředitele gymnázia v Ostravě – Zábřehu. Podle slov své žákyně Jany, manželky syna Jiřího (1944), to byl velmi oblíbený a vzdělaný středoškolský profesor, který dokázal své žáky zaujmout. Vyučoval češtinu, dějepis, ovládal němčinu, angličtinu, francouzštinu a latinu, studoval starořečtinu. Svě mamince ale tvrdil, že studuje teologii a jednou bude knězem. Za informace o Dr. A. Valovi vděčíme panu Jiřímu Valovi a jeho ženě Janě, která byla tak laskavá a telefonicky se s námi spojila. V měsíci říjnu jsme se setkali v jejich domku na Hukvaldech. V obou ukázkách autor vědomě mění jména osob.

(Zapsala a doplnila Jaroslava Šustková).

Kronika školy v Luboměři

(Pokračování z OV č. 3-4/2013)
Sepsal Karel Pavlík

Oprava školy

Byla již učiněna zmínka o netečnosti obce vůči škole a o prabídném stavu, v jakém se budova školní nalézala. Budova taková nehodila se nikterak za školu zvláště v době, kdy se jiné obce představovaly ve vkusném a příhodném zařízení budov školních. Proto také c. k. okresní školní rada již r. 1878 po komisionelním ohlédnutí školy nařídila obci, by budovu školní neprodleně opravila a sice dle plánu udaného c. k. okresním školním radou. Dle tohoto měla se vlhkost odstraniti zvýšením podlahy o 40 cm nad starou podlahou, zdi o 2 metry zdvihnutí a přiměřeně veliká okna v nich udělati. Strop byl nízko, že rukou ho dosáti možno bylo, okna malá, parou vždy zašlá a ve světnici vždy taková tma, že žáci dále od oken sedící za deštivých a vůbec pošmourných dnů ani čísti ani psáti nemohli. Stěny a strop byly plísni pokryty, ventilace žádná, podlaha cihelná. Že byl též ve třídě zápach nesnesitelný, každý si domyslí. Ale obci zdála se škola býti dobrou, a proto zůstalo nařízení c. k. okresního školního rady nepovšimnutým. Rovněž takový osud mělo nařízení druhé a třetí.

Avšak r. 1883 zakročila c. k. okresní školní rada rázně, a tak konečně r. 1885 došlo na opravu přece. Plán zhotovený velesl. c. k. zemská školní rada schválila a koncem června 1885 dala se obec do práce, svěřivše tuto staviteli. Vchod do třídy, nacházející se prve u hlavních dveří, přeložen tak, že nyní vzuadu síně se nalézá, pod podlahou udělán kanál, rovněž i ve zdi vzhůru, vůbec stavba provedena byla zcela dle plánu a nařízení c. k. okresního školního rady. K bytu učitelovu přistavěna byla komora a dřevárna.

V polovici října 1885 schválila komise opravu a vyučování opět počalo.

Podotknouti zde sluší, že když obec opravu dokončovala, přišlo nařízení od c. k. okresního školního rady, by se zároveň místnost pro druhou třídu opatřila. Ovšem již před stavbou komise obci ukládala zakročiti o zřízení druhé třídy, ale obec byla proti tomu, a postavila školu opět jednotřídní.

-- ooOoo--

/Poznámka F.Š./

Školní kronika v Luboměři od Karla Pavlíka nezaznamenává jednoho učitele v Luboměři, který působil v pořadí mezi Vavřínem Králem a Augustinem Redelhammerem. Byl to František Blahušek, učitel v Luboměři v letech 1807 - 1808. Zmínky o něm našel Ant. Brňák ve farním archivu a v matrikách

spálovských a uvedl ho též ve své práci „Soupis rodů a příjmení na Spálovsku od 16. stol.“ v časopisu „Oderské vrchy“ roč. III. 1970, str. 48.

Události jednotlivých roků

/v originálu rukopisné kronika na str. 373/

R. 1873/4

Památný tento rok a v něm den 2. prosince oslavován ode všech národů v celé říši za příčinou 25letého panování J. V. Císaře pána - a zvláště mládeži školní byl den slavnostním.

I zdejší škola oslavila den ten důstojně. Po mši sv. zapěna národní hymna, pak sázeny kolem školy památní stromky.

Školní rok ukončen byl výletem do pole, arcit' že s hudbou. Avšak tato pro školu jinak důležitá událost ukončena nedůstojně, ana mládež veškerá zavedena byla do hospody a tam napájena koalkou.

R. 1874/5

Na začátku školního roku 1874/5 zjednala obec do školy obraz J. V. Císaře Františka Josefa I.

R. 1875/6

Roku tohoto navštěvovalo zdejší školu 147 žáků a sice 62 chlapců a 85 děvčat. Že počet tento tak velikým byl, tím se vysvětluje, že učitel Jan Kubica přijímal dítky všecky, jimž šlo na 6. rok. Propuštěno bylo 14 chlapců a 6 děvčat, dohromady 20 žáků.

Následkem různých nemocí mezi mládeží trpěla návštěva školy velmi. 4 děvčata a 2 chlapci zemřeli.

R. 1876/7

Roku 1876/7 navštěvovalo školu 55 chlapců a 88 děvčat, dohromady 143. Propuštěno bylo 7 chlapců a 15 děvčat, dohromady 22.

Roku toho dala obec pokřítí půl střechy šindelem. Divno jest, že zcela beztretně mohla mládež s učitelem v čele odbývati o masopustě „ples“ v hospodě.

R. 1877/8

Počet žáků byl 144 a sice 56 chlapců a 88 děvčat. Propuštěno bylo 7 chlapců a 16 děvčat, úhrnem 23 žáků.

Poněvadž v bytu učitelově podlaha shnila, dala obec tuto opravit.

R. 1878/9

Počet dítek školou povinných byl 141 a sice 58 chlapců a 83 děvčat. Z těch propuštěno bylo 12 chlapců a 4 děvčata, úhrnem 16.

V tomto roce /dne 24. dubna/ konána oslava stříbrné svatby Jejich Veličenstev způsobem takovým, že zajisté mládeži den ten v paměti utkvěl. Mládež svátečně ustrojená shromáždila se ve škole, odkud šla do kostela do Spálova. Po službách Božích zpívána hymna národní. Z kostela vedeny byly dívky opět do školy, kamž též zastupitelstvo obecní, místní školní rada a jiní sousedé se sešli. Nejprve zazpívala mládež píseň: Z Alp, z Krkonošů atd., po čemž učitel Jan Kubica k mládeži a přítomným přiměřeně promluvil, poukázav hlavně k tomu, jak péčí J. V. školství naše velice se povzneslo, jak pečlivě vznešený panovník náš nejen o dospělé své poddané, ale i o mládež se stará, pročež mládež i přítomné občany ku vděčnosti ku vznešené rodině panovnické povzbuzoval. Na to deklamovaly dívky příhodné básničky, zejména „Vnuč a děd“.

Roku toho prohlédl stav školy c. k. okresní lékař a následkem zprávy jeho nařídila c. k. okresní školní rada obci, by provedla neprodleně opravu školy dle udání c. k. okresní školní rady, avšak nařízení to zůstalo bez účinku.

R. 1879/80

Školou povinných dětí bylo 147 a sice 56 chlapců a 91 děvčat. Z těch propuštěno bylo 9 chlapců a 14 děvčat, dohromady 23.

R. 1880/81

Tohoto roku byly opět nemoci četné příčinou špatné návštěvy školní a špatného prospěchu. Počet žáků byl 137 a sice 57 chlapců a 80 děv. Z těch propuštěno bylo 16 žáků.

Na správu školy došel následující výměr: (následuje německý text, uvádím český překlad, jehož autorem je F. Šustek. JM)

Výnosem tímto pojištěno alespoň neobmezené právo k užívání pozemku, na kterýž obec vždy nároky, ba i sousedé, si dělali.

Čís. 1177 Sch.

Z podnětu zemského výboru bylo s přihlédnutím na ustanovení 28. zemského školního zákona ze dne 24. ledna 1870 provedeno zjištění /konstatování/ užitné ceny pozemku, přenechaného k používání zdejšímu učitelskému personálu, přičemž tato užitková hodnota tohoto pozemku, přenechaného k užívání správci školy, byla stanovena /fixována/ takto:

Hodnota užívání louky, nacházející se /situované/ v místní trati na návsi /im Ortsriede/ pod parcelním číslem 190 o výměře 203 čtverečních sáhů, s přihlédnutím na její čistý katastrální výnos ve výši 1 zlatého florentského a 13 krejcarů konvenční mince a z toho připadající daně a přirážek ve výši 49 krejcarů rakouské měny /rak. čísla/, byla stanovena počínaje od 1. ledna 1881 roční částkou 79 krejcarů rakouské měny /rak. čísla/.

Ježto z toho /užívání pozemku/ do nynějška žádná užitná cena nebyla stanovena, proto počínaje od 1. ledna 1881 vyplývá /resultiert/ pro učitele tamní školy snížení hotového platu právě v této výši, kterážto realizace v tomto ohledu byla současně přikázána příslušné c. k. okresní školní pokladně.

V Hranicích dne 14. listopadu 1881.

C. k. okresní hejtman Z i n e r.

Správě školy v Luboměři.

/Poznámka F. Š./

Zmíněným pozemkem, tj. loukou na návsi parc. číslo 190 je dnešní školní zahrada u rybníčku u školy až k uličce, vedoucí od nynější autobusové zastávky k pohostinství u Ondřejů, kterážto ulice má parc. číslo 190a. /Zřejmě tvořily obě parcely původně jeden celek/. Tato čísla jsou uvedena na katastrální mapě z r. 1831 a v parc. protokolu k této mapě je jako vlastník pozemku uveden v té době baron Anton Záviš, majitel spálovského panství. Návsi v obcích Spálově, Luboměři i v Barnově byly původně dominikální, patřily vrchnosti. Měla tedy škola v Luboměři užívání louky /zahrady/ na návsi u školy přiděleno od spálovské vrchnosti a nároky obce i sousedů na užívání tohoto pozemku byly neoprávněné.

R. 1882/3

Počet žáků byl 135 /62 chlapců a 73 děvčat/. Z těch propuštěno bylo 26. V listopadu r. 1882 vykonána volba nové místní /školní rady/ a zvoleni byli následující členi: Jan Šustek předsedou, Fr. Deml míst. dozorcem, Fr. Biskup.

Roku tohoto stala se též změna v osobě c. k. okresního školdozorce. Stal se jím velectěný pán Fr. Kiessling, c. k. gymnasialní ředitel z Hranic.

R. 1883/4

Školu navštěvovalo 128 žáků, 60 chlapců a 68 děvčat. Jan Kubica odešel dne 30. září 1883 na odpočinek a místo jeho nastoupil učitel Karel Pavlík, rodem ze Želče. Zrovna touže dobou prodal baron M. Záviš panství spálovské i se dvorem luboměřským hraběti Kinskému za 130 000 zl., příznivci mládeže.

Nastoupením učitele K. Pavlíka vzalo za své též exkurendní vyučování v Heltínově, jež před vypsáním konkursu c. k. okresní školní rada zrušila. Heltínovští domáhali se sice toho, avšak marně. Nyní nabízeli i učitelé jakousi náhradu, by tento alespoň ve čtvrtek, den prázdnin do Heltínova docházel vyučovat, v čemž jim ovšem nebylo vyhověno.

Následkem stížnosti učitelovy na velmi bídny byt a místnost školní urychlila c. k. okresní školní rada dávno nařízenou opravu školy. Na jaře r. 1884 musela obec stavitelem vyhotovený plán na opravu ku schválení předložit, avšak na stavbu toho roku přece nedošlo, ježto c. k. okresní

školní rada na žádost obce povolila, by si obec toho roku stavební materiál opatřit mohla. Stavba odložena tedy na jaro příští.

V prosinci téhož roku konána zde slavnost dosud nebývalá. Pan hrabě Kinský s paní hraběnkou /roz. Dubskou/ obmyslili nejen spálovskou, než i luboměřskou mládež vánočním stromkem. Odpoledne shromáždila se veškerá mládež svátečně ustrojená ve škole, kamž i hraběcí manželé se dostavili. Zde častována svačinou, mezi čímž ve třídě upraven stromek, kamž nyní mládež puštěna. Slavnost počala zapěním sboru „Modlitba pod hvězdami“ za pomoci sboru učitelského ze Spálova s průvodem harmonia. Potom přednesl jeden žák příležitostnou básničku „Ohlas radosti“, načež chudí žáci poděleni oblekem a všichni ovocem a vůbec věcmi ze stromku.

Hraběcí rodina ukázala se býti skutečně velmi štedrou, ana zcela sama všechno darovala, začez jí žačkou vzdány díky, rovněž i učitelem. Škoda, že prodejem panství přišla mládež již následujícího roku o své urozené příznivce a též o stromek k Vánocům a s ním o slavnost tak radostnou a již napřed přislíbenou. Jak malé účastenství ze strany obce na této slavnosti bylo, vysvítá z toho, že z občanů mimo předsedu místní školní rady nikdo k ní se nedostavil.

Roku tohoto učiněn též počátek knihovny z příspěvků dobrovolných, učitelem sebraných.

Náboženství vyučoval jako prve dp. P. Fabián Hoffmann, farář ze Spálova. Učilo se všem předepsaným předmětům mimo tělocvik, an cvičiště není, a sice polodenně. Za času letního první třída ráno, druhá odpoledne a v zimě naopak. Z jara téhož roku vypukly mezi mládeží osypky v té míře, že musela škola zavřena býti, což ovšem na vyučování špatný vliv mělo.

R. 1884/5

Školu navštěvovalo 128 žáků a sice 61 chlapců a 67 děvčat. Roku toho ku konci měsíce června započato konečně s opravou školy. Za tou příčinou ukončen s povolením c. k. okr. školní rady rok školní dne 20. června 1885. Škola vyžadovala opravy veliké. Nad podlahu starou naveženo 40 cm zvýší, zdi zdvihnuty o 2 metry. Mimo to přeložen vchod do třídy dozadu chodby. Komora a dřevárna, záchody jsou nově přistaveny, o což škola zvětšena. Konečně proraženy dveře z kuchyně do malého pokoje učitelova. Ve třídě postaráno o řádnou ventilaci. Ač obec cihly sama páčila a ruční práce ku stavbě dala, přece stála oprava 2 200 zl. Za to však vystavěna tak, že v každém ohledu účelu svému vyhovovala, což i komise /v říjnu/ uznala a stavbu přijala. Toliko kamna plechová shledány nepříhodnými a obci uloženo, do roka jiné opatřit.

Když se stavba dokončovala, došlo místní školní radě nařízení, by stavbu tak provedla, by se v ní druhá třída umístiti mohla. Dne 29. května prohlížel pan c. k. okresní inspektor stav školy.

R. 1885/6

Počet žáků roku tohoto byl 126. Vyučování započalo teprv 11. října, ana škola nebyla dříve doopravena. Jak již učiněna zmínka, přišlo od c. k. okresní školní rady, právě když se oprava školy dokončovala, nařízení, by místní školní rada stavbu prováděla tak, aby se v ní mohla umístiti třída druhá, čemuž ovšem obec nevyhověla.

Než se v nové budově školní vyučování započalo, přítomna byla mládež školní mši sv., po níž vd. p. P. Fabián Hoffmann, farář spálovský, školu vysvětil. Obřadu přítomno bylo zastupitelstvo obecní; pan farář promluvil přiměřeně ku mládeži a přítomným občanům. Bylo viděti, že i občané nyní z pěkné školy radost mají.

Na jaře téhož roku ohradila obec na žádost učitelovu před školou na ulici kousek pozemku, tak že škola v zahrádce stojí, čímž stavení na okrase mnoho získalo.

Roku toho vykonána též volba nové místní rady školní. Zvoleni jsou: Tom. Klésla, hospodský, předsedou, J. Šustek místopředsedou, Jos. Král a Fr. Ondřej náhradníky. Tato nová místní školní rada zakoupila pro školu mapu mocnářství rakouského, Evropy, mapu Moravy a Slezska. Roku toho byly hlavně v březnu tak silné mrazy a závěje, že tím i v zimě vyučování trpělo, k čemuž se z jara nemoci přidružily.

R. 1886/7

Na počátku školního r. 1886/7 bylo úhrnem 116 školou povinných dětí, a z těch 3 k návštěvě neschopných.

Roku tohoto zakoupila místní školní rada na mnohokrát opětovanou žádost správce školy některé nutně potřebné pomůcky, a sice globus, tlakoměr, teploměr a předlohy ku kreslení od Grandaura.

Vesl. c. k. zemská školní rada povolila na žádost obce úlevy pro dívky 13. a 14. roku. Pováží-li se, že na škole vyučuje se polodenně, že zvláště žáci z Heltínova v zimních měsících školu téměř nikdy nenavštěvují, tož okolnost tato nemůže na vyučování a kázeň /míti/ vliv příznivý.

Dne 8. června prohlížel pan c. k. okresní školdozorce školu.

R. 1887/8

Na počátku školního roku bylo 112 školou povinných dětí, z těch 2 k návštěvě neschopny. Jeden žák roku toho zemřel. Zaznamenati sluší, že Vesl. c. k. zem. školní rada roku tohoto vydala výnos, dle něhož úlevy školám s polodenním vyučováním poskytnuté se zrušují, any dívky na takových školách školu vlastně jen 4 roky navštěvují, a tudíž úlevy nejdále sahající již požívají. Výnosem tímto zrušena tedy loňského roku úleva povolena.

Na místě pana Fr. Kiesslinga, ředitele c. k. gymnasia v Hranicích, jmenován školdozorcem pro zdejší okres pan Rud. Kadeřávek, c. k. profesor v Hranicích. Pan c. k. školdozorce roku toho školu neprohlížel.

Následkem onemocnění dp. P. Fab. Hoffmanna, faráře, ustanoven ve Spálově administrátorem dp. P. Fr. Příkryl, kterýž náboženství vyučoval.

R. 1888/9

Na počátku školního roku bylo 117 dětí školou povinných a 1 k návštěvě neschopné. Poněvadž školy, na nichž vyučuje se polodenně, požívají již té největší úlevy, zrušila veleslav. c. k. zemská školní rada úlevy zdejší škole, loňského roku povolené.

Dne 23. října prohlížel pan c. k. okresní školdozorce školu zdejší a nařídil, by místní školní rada opatřila řádná kamna a záclony. Roku toho zvoleno nové obecní zastupitelstvo a místní školní rada. Představeným zvolen byl Fr. Biskup, předsedou místní školní rady Matouš Král.

Veleslavná c. k. zemská školní rada udělila správci školy, kterýž onemocněl, dovolenou od 25. května do konce školního roku. Zástupcem jeho byl slav. c. k. okresní školní radou ustanoven p. Fr. Libíček, ml. učitel z Vel. Újezda. Na uprázdněnou faru dosazen byl administrátor zdejší P. Fr. Příkryl. Též dosazen do Spálova po dlouhé době kaplan, P. Alois Vymazal.

Nové představenstvo koupilo do učírny železnou regulírku, pak nápis na školu.

Prohlédl 1890 10. 6. R. Kadeřávek c. k. o. dozorce škol.

R. 1889/90

Na počátku školního roku bylo 120 dětí, na konci 107. Dne 10. června byla visitace školy, při níž pan c. k. okresní dozorce škol shledal, že tělocvična, záclony, štěpnice a pomůcky ku přírodopisu a silozpytu místní škol. radou, ač mnohokrát byla k tomu správcem školy i okresní školní radou vybízena, dosud opatřeny nejsou. Následkem důtky jí udělené a pohrození trestem dala místní školní rada konečně zhotoviti alespoň to nejnutnější nářadí tělocvičné, správce školy pak zplnomocněn zakoupiti pomůcky nejpotřebnější. Ten koupil tedy 30 svazků knih pro knihovnu, elektriku se stoličkou isolační, elektrické krupobití, tyč skleněnou a pryskyřicovou, sbírku nerostů a atlas rostlin, vše za 43 zl. 62 krejcarů.

Správcem školy byl Karel Pavlík, předsedou místní školní rady Matouš Král, druhým členem Fr. Horák. Visitace školní odbyvána byla dne 10. června 1890 v obou třídách panem c. k. okresním dozorcem. Zkouška z náboženství konána byla 6. července 1890 ve Spálově. Mládež školní byla třikrát vedena ku zpovědi a sv. přijímání a sice 26. října 1889, 24. dubna a 20. července 1890.

Konference učitelstva /konala/ se dne 24. července a pojednávalo se mezi jiným o tématu: „Kterak zdraví dětí šetřiti?“

Knihovna čítala 30 svazků. Učebnice byly tytéž jako v minulém roku a sice: Čítanky Lepařovy, početnice Močnickovy, mluvnice Lepařovy, katechismus malý a velký, Šustův biblický dějepis.

Přehled žáků ve škol. roce 1889/90

V matrice zapsaných			Cizí školu navštěvujících			Skut. školu navštěvujících			Mrzáků		Úlev obdrželo	
Chl. Děv. Úhr.			Chl. Děv. Úhr.			Chl. Děv. Úhr.			Chl. Děv. Úhr.			
54	68	122	5	3		48	65	113	1	1	1	

Návštěva školy celkem dobrá; toliko v měsíci říjnu, kdy se klidily brambory a dítky pro stálé deště pomáhati musely, pak v prosinci následkem neschůdné cesty hlavně žáci z Heltínova školu navštěvovati nemohli.

/Inspekční zápis:/

1/5 1891 Prohlédl R. Kadeřávek c. k. o. školdozorce.

R. 1890/91

Školní rok počal dne 16. září 1890 vyzváním Ducha sv. a ukončen dne 31. července 1891. Správcem školy byl opět K. Pavlík, náboženství vyučoval od února dp. Al. Vymazal, a poněvadž po jeho odchodu konsistoř kaplana do Spálova neustanovila, od února do konce škol. roku dp. P. Přikryl, farář spálovský. Místní školní rada byla táž jako v roce minulém.

Dne 4. října a 19. listopadu, v dny jmenin Jejich Veličenstev, zúčastnila se mládež služeb božích. Zpověď vykonala mládež dne 24. září, 15. dubna a 15. července. Dne 9. července odbývala se zkouška z náboženství, 1. května visitoval pan c. k. okresní školdozorce stav školy. Konference učitelstva odbývala se v Hranicích dne 16. července, projednávalo se o následujícím:

1. Zpráva c. k. okresního školdozorce o vykonávaných visitacích.
2. Volba zapisovatelů, stálého výboru revisorů účtu knihovního.
3. Vysvětlení výnosů vys. ministerstva kultu a vyučování a vys. c. k. zem. škol. rady v tomto škol. roce došlých.
4. Referát o okresní knihovně.
5. Přednášky: a) Vyučování dějepisu na škole obecné se zvláštním zřením k dějinám Rakouska. b) Jaké tvary písmen daly by se doporučiti pro školy obecné ze stanoviska estetického a hygienického, a co souditi o písmě stojatém.
6. Volba učebnic a učebných prostředků pro rok 1891/92.
7. Volné návrhy.

Učebnic užíváno bylo jako v roce minulém, knihovna rozmnožena o 20 čísel, jiných pomůcek nepřibýlo.

Návštěva školy byla celkem dobrá; toliko v zimě, která byla neobyčejně tuhá a dlouhá, nemohly dívky pro závěje nejen z Heltínova, nýbrž i z Luboměře pravidelně do školy docházeti.

Počet v matrice zapsaných			Dohr. Počet školu navštěvujících			Dohr. Počet jinou školu navštěvuj.			Dohr. Počet mrzáků propuštěn.		
chl.	děv.		chl.	děv.		chl.	děv.		chl.	děv.	
58	69	127	46	66	112	9	3	12	3	2	5

/Inspekční zápis:/

Prohlédl 4/6 1892 R. Kadeřávek c. k. o. školdozorce.

R. 1891/2

Školní rok počal 17. září vzýváním Ducha sv. a ukončen 29. července 1892 opětně návštěvou chrámu Páně. Správcem školy byl Karel Pavlík, náboženství vyučoval důst. p. farář P. Frant. Příkryl. Místní školní rada skládala se z následujících členů: Matouše Krála, předsedy a Fr. Horáka, člena.

V den jmenin J. V., 4. října a 19. listopadu, byla mládež přítomna službám Božím, po nichž zapěla národní hymnu. Dne 11. října, 25. dubna a 18. července přijaly dívky II. tř. svátosti pokání a přijímání. Zkouška z náboženství tohoto roku se neodbývala následkem onemocnění d. pana děkana. Dne 4. června visitoval školu c. k. školdozorce, pan Rudolf Kadeřávek.

Konference konala se 5. května v Hranicích dle následujícího pořádku:

1. Zpráva c. k. okres. školdozorce o vykonaných visitacích.
2. Volba delegáta do zemské konference učitelské.
3. Volba zapisovatelů, stálého výboru a revisorů účtu knihovního.
4. Vysvětlení výnosů vys. c. k. ministerstva kultu a vyučování a vys. c. k. zemské škol. rady v tomto školním roce došlých.
5. Referát o okresní knihovně.
6. Přednášky: a) Kterak vysvětliti názorně žactvu úkazy, plynoucí ze světelných poměrů Slunce ku Zemi a Měsíci / den, noc, roční časy, čtvrti Měsíce a veškerá zatmění/. b) Zkušenosti nabyté o písmě stojatém.
7. Volba učebnic a učebních prostředků pro rok 1892/3.
8. Volné návrhy.

Učebnic se užívalo těchto: Čítanky a mluvnice Lepařovy, početnice Močníkovy. Knihovna čítá 78 svazků. Návštěva školy byla celkem dosti dobrá, toliko na jaře, kdy bylo počasí deštivé, zanedbávaly dívky z Heltínova častěji školu.

Dekretem velesl. c. k. zemské školní rady ze dne 13. června ustanoven byl zdejší učitel nadučitelem ve Spálově, kdež 31. července službu nastoupil.

Počet v matrice zapsaných		Dohr.	Počet školu navštěvujících		Dohr.	Počet jinou školu navštěvuj.		Dohr.	Počet mrzáků		Dohr.
chl.	děv.		chl.	děv.		chl.	děv.		chl.	děv.	
59	75	134	52	72	124	5	3	8	2	-	2

Prohlédl 26. června 1893 R. Kadeřávek c. k. okr. školdozorce.

R. 1892/3

Rok školní započal se 16. září 1892, kterého dne byla mše sv. v Luboměři, již školní dívky účastny byly. Den 4. října, jakožto den jmenin J. V. císaře pána, rovněž jmeniny J. V. dne 17. listopadu oslaveny byly tím, že žákům vysvětlen byl význam jejich a dívky přítomny byvše mši sv. v Luboměři, zazpívaly pak národní hymnu. Dne 3. prosince zemřel sedmiletý žák 1. třídy záškrtem. Ukončen byl školní rok 29. července 1893 v sobotu, dívky vedeny byly učitelem do kostela spálovského.

Správcem školy byl Vilibald Ševčík, dříve ml. učitel ve Spálově, jenž nastoupil službu dne 31. července 1892, napřed jako zatímní správce školy, a dekretem vel. c. k. zem. rady škol. ze dne 5. prosince 1892 č. 13441 ustanoven skutečným správcem. Učitelem náboženství byl dp. P. František Příkryl, farář ve Spálově.

Zprvu byla místní rada školní táž, od prosince byl pak předsedou: Josef Valenta, členové: J. Klezla, Fr. Maršálek z Heltínova.

C. k. okresní dozorce školní pan Rudolf Kadeřávek visitoval školu dne 26. června.

Výroční zkouška z náboženství odbývána byla dne 3. července, k níž vedl dívky školní do Spálova správce školy.

Svátosti pokání a přijímání školní dívky přijaly v Luboměři 27. září, 17. dubna a 17. července.

Okresní konference byla dne 25. května a vyjímá se z programu jejího toto:

- Přednáška: Co poškozuje vážnost učitelovu a školy vůbec?
- Přednáška: Meth. pojednání článku „Rada v nesnází“.
- Referát o písmě stojatém.
- Hojné návrhy, především o opravě a úpravě čítanek.
- Užitečné rady a pokyny p. c. k. okresního dozorce škol.

Knihovna školní obsahovala koncem roku 113 čísel. Prostředky učebné rozmnoženy byly sbírkou fyzikálních přístrojů, zakoupenou c. k. okres. radou školní nákladem obce. Obec též koupila novou skříň na pomůcky, umyvadlo s podstavcem a věnovala na knihovnu 3 zl. Mezi

dobrodince školy dlužno jmenovati: urozenou paní Marii z Bauerů ve Spálově, která darovala škole na prosbu správce školy 5 zl.; důst. p. faráře P. Fr. Příkryla ve Spálově, jenž daroval knihovně /žákovské/ tři ročníky „Anděla Strážce“, Brandlovu knihu pro každého Moravana, jakož i příspěvek 1 zl. na zábavu, již ve prospěch školy zařídil správce školy a která měla výnos 5 zl.; p. t. knihkupce Hynka, Knappa v Praze, Šašek ve Vel. Meziříčí, kteří jednotlivě na žádost správce školy darovali po několika svazcích knihovně školní. Správce školy daroval knihovně „Z pohádky do pohádky“, zhotovil horo- a vodopisnou mapu říše Rakousko-uherské a tabuli diagramů Moravy.

Vyučovalo se dle čítanek trojdielných a mluvnic Lepařových a pěti-dílných početnic Močnickových.

Počet v matrice zapsaných		Dohr.		Počet školu navštěvujících		Dohr.		Počet jinou školu navštěvuj.		Dohr.		Počet neschop- ných		Dohr.	
chl.	děv.			chl.	děv.			chl.	děv.			chl.	děv.		
64	72	136		48	64	112		4	4	8		2	-	2	

Návštěva školy celkem se polepšila; slabší byla v zimě, kdy pro velké a časté vánice dívky z Heltínova, skoro $\frac{3}{4}$ hodiny cesty vzdáleného, choditi nemohly, a pak v měsících červnu a červenci.

/Insp. zápis:/ Prohlédl 31. března 1894 R. Kadeřávek c. k. okr. školdozorce.

Rok 1893/4

Školní rok započat v sobotu 16. září. Napřed dívky školní přítomny byly vzývání Ducha sv. a mši sv., pak ve škole roztříděny a poučeny o svých povinnostech školních. V den jmenin J. V. císaře pána ve středu 4. října vedeny dívky školní do kostela spálovského. Dne 2. května zemřel žák 12letý z II. třídy na záškrť, ale nemocno nemocmi dětskými bylo jen několik žáků.

V pondělí dne 30. července po poledni vyšel správce školy s většinou žáků ku poutnímu a výletnímu místu „Skále“ /Panně Marii u Skály/ přes 1 hodinu cesty u řeky Odry, kde nejdříve vykonali pobožnost, pak se bavili hrami, zpěvem, tělocvikem. Velkým přítelem a příznivcem dítek prokázal se u „Skály“ d. p. kaplan spálovský a katecheta náš P. Aug. Odstrčil i mnozí ze společnosti.

V úterý dne 31. července ukončen školní rok. V kostele luboměřskému zpíváno: „Tebe, Bože, chválíme“ a sloužena mše sv., na to žákům po přiměřené řeči vydány školní zprávy.

Správce školy byl týž, jako v roce předešlém, i místní rada školní táž. Zato zvolen nový výbor obecní v červenci a starostou p. Tomáš Klezla, rolník a hostinský.

Zkouška z náboženství odbyvána v kostele spálovském dne 25. června, k níž je vedl a dozor měl správce školy.

C. k. okresní dozorce školní pán p. Rudolf Kadeřávek visitoval školu dne 31. března.

U sv. zpovědi a sv. přijímání byli žáci II. tř. po prvé dne 19. října v kostele luboměřském, po druhé u sv. zpovědi v učárně 14. března a u sv. přijímání v kostele luboměřském 15. března; po třetí vedení ku sv. zpovědi do Spálova 16. července odpoledne, a ke sv. přijímání šli 17. července v Luboměři.

Okresní konference odbyvána byla dne 31. května ve čtvrtek. Z denního pořádku konference vyjímá se:

- 1) Volba zástupce učitelstva do c. k. okres. rady školní: zvolen týž /J. Rýpar, naduč. v Hustopečích./
- 2) Přednášky: Metod. pojednání čl. Len, konopí a bavlna.
Metod. náčrt o větě stažení, souvětí a přechodníku.
- 3) Referát o písmě stojatém.
- 4) Volné návrhy a různé případy ze školského života.

Knihovně přibýlo 16 svazků, tak že měla 130 čísel. Z těch 16 svazků daroval škole „Zlatý křížek“ p. Brožek ze Skok, 15 svazků je ze šlechtného daru p. Fr. B. Ševčíka, em. docenta matematiky na polytechnice ve Vídni, jenž na žádost správce školy zaslal skoro 30 svazků, z nichž jedna část vřaděna mezi knihy pro dospělé a jiná do oddělení pro učitele. Správce školy zakoupil 35 knih pro školní knihovnu, z nichž 26 vázaných, a jednu pro učitelskou knihovnu, a to dílem ze soukromých peněz školních, získaných: prosbou písemnou od nejdůst. preláta hraběte d'Orsaye v Olomouci 5 zl., z dobrovolných příspěvků za vypůjčení knih 2 zl, od obce 5 zl, z výtěžku zábavy v zimě správcem školy osnované 7 zl 75 kr. Knihy tyto nebyly ještě zařazeny, jakož nebyl zařazen letošní ročník „Anděla Strážného“, darovaný po sešitech od důst. p. faráře spálovského P. Přikryla.

Sbírka pomůcek učebních oddělení A, B, C, D.

Oddělení A mělo 6 čísel, mezi nimi přibýlo č. 3 - Názorné vyučování v obrázcích od Janského, 5 obrazů za 3 zl, na rozkaz c. k. okr. r. šk. koupila obec; a lepenkový jehlan i kužel od spr. šk.; odd. B mělo 8 čísel, přibýlo č. 8 - Mapa polokoulí, již nakreslil správce školy; odd. C mělo 9 čísel, přibýla čísla: 1 - tři obrazy pro tělovědu, u Pichlerové, na rozkaz c. k. okr. r. šk. koupila obec za 3,70 zl, č. 5 - 20 obrazů zvířat, u Janského, dle nařízení koupila obec za 10 zl, č. 6 - 10 obrazů zvířat, koupil správce školy ze soukromých peněz školních, č. 9 - Kodymovo Zdravotní desatero a obrazy fazole a tabáku, daroval Janský v Táboře; odd. D 43 čísla, z nichž č. 43- bouchačku koupil spr. šk. za 20 kr.

Důstojný pan farář P. Přikryl daroval škole 24 krásných barvotisk. obrazů biblických, k nimž spr. šk. ze soukr. peněz škol. dal udělati

2 černě leštěné rámce se sklem za 1,80 zl, dal též udělati ukazovátka za 20 kr.

Učebnice byly tytéž, kromě toho, že spr. šk. učil některým písním ze zpěvníku Pivodova, jež pro školu koupil za 1,20 zl, a národ. písním ze sbírky Holubovy.

Počet v matrice	Dohr.	Počet školu	Dohr.	Počet jinou školu	Dohr.	Počet neschop- ných	Dohr.	Propušt.
zapsaných		navštěvuj.		navštěvuj.				
chl. děv.		chl. děv.		chl. děv.		chl. děv.		chl. děv.
58 66 124		54 63 117		2 2 4		2 1 3		5 8

Návštěva školy byla taková, že zanedbávání činilo jen v měsíci červnu 3,6 %, v jiných měsících průměrně 2,8 % a nejméně v měsíci březnu 1,9 %. Z těchto procent zanedbají skoro 2/3 dítky z Heltínova pro nepohodu, proti čemuž těžko hledati pomoci.

Rodopisná kronika

N A R O Z E N Í

- 07. 06. 2015 Jonáš Dohnal, matka Lenka Dohnalová, otec Tomáš Dohnal, Spálov č. 70
- 08. 06. 2015 Filip Šamárek, matka Simona Hrnčířiková, otec Michal Šamárek, Spálov č. 319
- 13. 07. 2015 Erik Bláha, matka Veronika Bláhová, otec Karel Bláha, Spálov č. 34
- 16. 07. 2015 Mikeš Nečas, matka Kateřina Nečasová, otec Jiří Nečas, Spálov č. 85
- 15. 09. 2015 Tomáš Malcher, matka Kamila Šimčíšková, otec Jaroslav Malcher, Spálov č. 292
- 29. 10. 2015 Tereza Malá, matka Bohuslava Podešvová, otec Vojtěch Malý, Luboměř 48
- 02. 11. 2015 Kristýna Kostelníková, matka Lenka Kostelníková rozená Šustková, otec Karel Kostelník, Luboměř 123
- 02. 11. 2015 Adéla Peprná, matka Zuzana Peprná, otec Filip Peprný, Luboměř 10

S Ň A T E K

- 06. 06. 2015 Lenka Šustková, Luboměř 123 a Karel Kostelník, Odry, Jižní 18
- 13. 06. 2015 Bohumila Balážová, Luboměř 86 a Alois Onderka, Luboměř 86

22. 08. 2015 Ludmila Šustková, Spálov 255 a Radek Janošтік
07. 11. 2015 Klára Šustková, Spálov 255 a Jan Fremi

Ú M R T Í

06. 08. 2015 Anna Hromádková, Spálov 187
10. 08. 2015 Jan Haužvic, Spálov 127
11. 10. 2015 Vlasta Maršálková, Spálov 189
12. 11. 2015 Marta Skřehotová, Spálov 71

Záznamy

(Zpracovali: Mgr. Jaroslava Šustková, Mgr. Jarmila Mazáčová, Mgr. Jiří Vlček)

ČERVEN 2015

1. 6. Spálov – v tělocvičně ZŠ se uskutečnilo vystoupení tanečního kroužku školy pod vedením p. učitelky M. Šmatelkové s názvem TANEČNÍ HODINKA. Předvedly se malé i velké nadějné tanečnice se všemi tanci, které se v průběhu roku naučily.
3. 6. Spálov – předebrávky žáků ZUŠ Odry, pobočka Spálov. V sále hudební školy v 16 hod. vystoupilo devět flétnistů, pět houslistů a žákyně s doprovodnou kytarou. Rodičům a hostům se líbilo také vystoupení flétnového a houslového souboru se známými skladbami např. Vltava, Pink a Nádherná, které připravily p. učitelky Herzmanská a Jestřebská. Účast 15 diváků.
4. 6. Heltínov – poprvé se v kapli Nejsvětější Trojice a nejbližším okolí uskutečnila oslava svátku Božího těla a krve Páně.
5. 6. Luboměř – na tento den bylo řádně svoláno do zasedací místnosti OÚ 4. zasedání zastupitelstva obce (ZO). ZO schvalovalo, tak jako každoročně, účetní závěrku a hospodaření obce za uplynulý rok 2014, rozpočtová opatření či finanční příspěvky (pro městys Spálov na „Den dětí“, SDH Luboměř). Vzalo na vědomí informace o podaných žádostech na dotace i zveřejnění majetkoprávního záměru. Závěrem uložilo starostovi obce zpracovat např. tržní řád obce či zrealizovat výměnu všech oken v obecních bytech, hasičské zbrojnici a obchodě.
6. 6. Luboměř – netradičně až první červnový víkend uspořádaly v areálu „Na Drahách“ luboměřské ženy májovou slavnost „Kácení máje“. Při veselici zatančila a sehrála veselou scénku (na bobry a kůrovce) kolem májky místní mládež. Slavnosti přálo krásné a teplé počasí. Pro mnoho návštěvníků bylo připraveno bohaté občerstvení (výborné makrely, klobásy, pivo, limo,...) a hrála reprodukováná hudba.
6. 6. Spálov – Vlastivědný kroužek Oderské vrchy uspořádal po pěti letech opět exkurzi do vojenského prostoru Libavá do míst Zelený kříž, Velká Střelná, Smilov, město Libavá, Bělá, Magdalenský mlýn, Jívová, Domašov nad Bystřicí a Heroltovice. Exkurzi připravil Mgr. M. Richter

- a slovem provázel Ing. M. Valovič. Autobus se 40 účastníky řídil p. Jaroslav Grones z Luboměře. Počasí se vydařilo a zájezd splnil očekávání účastníků. Cena 150,- Kč na osobu.
7. 6. Spálov – v neděli se v kostele sv. Jakuba za účasti zpěváků, místní dechovky a družiček uskutečnila důstojná oslava Božího těla. Po mši svatě se průvod vydal směrem k úřadu městyse a první zastavení bylo u Pomníku rebelů, další u Panny Marie na hrázi a poslední v parku. Slavnostní zakončení oslavy bylo v kostele.
 11. 6. Luboměř – byla provedena závěrečná kontrolní prohlídka stavby „Revitalizace vodní nádrže v k. ú. Luboměř“. Na základě této prohlídky a předložených dokladů bylo zjištěno, že stavba byla provedena dle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace. 16. 6. 2015 obdržel následně obecní úřad kolaudační souhlas.
 12. 6. Spálov – v pátek v kostele sv. Jakuba slavností Nejsvětějšího Srdce Ježíšova byla zakončena letošní nověna prvních pátků. Mši svatou slavil o. generální vikář mons. Martin David v 18 hod., pak následovala beseda farníků s generálním vikářem.
 13. 6. Spálov – TJ, poslední turnaj „starší přípravky“ v sezóně 2014/15 okresní soutěže skupiny C, ve kterém zvítězilo družstvo Spálova. V celkovém pořadí se Spálov umístil na 3. místě před Bartošovicemi, sk. B. Trenéry „starší přípravky“ jsou p. L. Remeš, A. Peperník a J. Flodr.
 14. 6. Spálov – žáci TJ Spálov fotbalovým zápasem s Velkými Albrechticemi zakončili sezónu 2014/15 a umístili se v okresní soutěži skupiny B na posledním 6. místě. U tohoto družstva skončili činnost trenéři p. Z. Kotas a p. J. Sucháček. Novými trenéry žáků budou pánové M. Kostka, J. Adamec a R. Král.
 20. 6. Spálov – v sokolovně v 19.30 byl zahájen slavnostní koncert věnovaný životnímu jubileu dirigenta Spálovanky a varhaníka p. Aloisi Kubicovi (70 let) a dirigenta a hudebníka p. Františku Juráčovi (85 let). V průběhu hudebního večera vystoupily dvě hudby: Dixieland pod vedením p. uč. Evy Sommerové a dechová hudba Spálovanka pod taktovkou p. Aloise Kubice a p. Františka Juráče. Učiteli Aloisi Kubicovi přišli zahrát také učitelé a žáci ZUŠ z Oder. Programem provázela a s životními osudy obou oslavenců nás seznámila Ing. Kamila Ambrožová, členka Dixielandu. Z koncertu odcházelo 120 spokojených hostů.
 - 7., 14. a 21. 6. Spálov – hřiště TJ, utkání mužů v kopané se Starým Jičínem, Bordovcemi a Jistebníkem, vítězové vždy muži TJ Spálova. Zápasem 21. června byla ukončena sezóna 2014/2015, která vyzvedla spálovské fotbalisty historicky poprvé do krajské soutěže a skončila pro ně výborným umístěním, kdy vybojovali 4. místo ze 14 družstev a předčili mnohá města.
 24. 6. Spálov – v sokolovně se uskutečnil závěrečný koncert spálovských žáků ZUŠ Odry, který navštívilo asi 70 rodičů a hostů. Vystoupení žáků komentovala paní učitelka Alena Jestřebská. V měsíci červnu byl téměř po roční pauze jmenován nový ředitel ZUŠ v Odrách – pan Radek Zajac.
 27. 6. Spálov – úřad městyse, SRPŠ a spálovští skauti uskutečnili v sobotu od 15 hodin na hřišti TJ a v okolí Dětský den ve znamení westernu. Kdo přišel v kovbojském, dostal odměnu. Program: soutěže pro děti, lasování, vystoupení tanečního souboru, kolo štěstí, drezura kovboj-

ského koně, projížděky na koních a rodeo na býku. Občerstvení – guláš, langoše a zmrzlina, školní děti dostaly k svátku zdarma občerstvení a jednu zmrzlinu. Hrála country kapela Smečka. Účast: téměř 300 dětí, rodičů a dalších hostů, přestože bohatý program byl přerušen dešťovou přeháňkou.

26. 6. Spálov – farní večer „Být spolu“, společné zakončení školního roku s prosbou o požehnání pro období prázdnin se konalo na farní zahradě. Začalo mší svatou v 17.00 a pak byl pro děti připraven večer plný her, opékání a společných zážitků s prezentací fotek Lucie Šiškové z cest po Jižní Koreji.
31. 6. Spálov – v úterý v 10.00 hod. slavnostní rozloučení s 11 žáky 9. třídy na úřadu městyse za přítomnosti rodičů, učitelů a přátel školy. S absolventy se rozloučila starostka městyse a ředitel školy. Třídní učitelkou byla Mgr. Vlasta Šustková.

ČERVENEC 2015

4. 7. Spálov – v kostele sv. Jakuba Staršího se uskutečnila brigáda na vyklízení kostela a demontování lavic z důvodu sanací vlhkosti budovy a poškození dřevěných konstrukcí dřevomorkou. Byly odstraněny obrazy, sochy, lavice a veškerá výzdoba kostela kromě varhan, které byly důkladně zabaleny před poškozením. Mše svatá v průběhu týdne se budou konat v salonku sokolovny, nedělní mše ve filiálním kostele sv. Vavřince v Luboměři v 9.30 hodin. Vnitřní rekonstrukce kostela bude trvat asi tři měsíce.
5. 7. Luboměř – nedělní mše svatá se z důvodu oprav kostela sv. Jakuba ve Spálově slaví od 5. července pouze ve filiálním kostele sv. Vavřince v Luboměři. Bohoslužby budou začínat v 9.30 hod. a tato změna potrvá celé tři měsíce.
7. 7. Spálov – ochránci přírody z Oder odborně ořezali památný javor klen v aleji Na Příhoně, na kterém už letos nevyrostl ani jeden list. V torzu tohoto nejméně tři sta let starého velíkána se zabydlil hmyz, živočichové a houby.
10. 7. Spálov – areál TJ, od 18 hodin Holiday Music Party Spálov s opékáním makrel, od 20 hodin Diskoška, hudba DJ Petr z Hranic, vstup zdarma. Již druhou diskotéku pořádal R. Baller, provozovatel restaurace Na Hřišti.
12. 7. Spálov – zahájení týdenního skautského tábora pro Světlušky a Vičata. Táboru mladších skautů a skautek na téma STROJ ČASU se zúčastnilo 14 dětí. V tomto termínu začal také čtrnáctidenní letní tábor skautů a skautek na téma AVATAR, kterého se zúčastnilo 17 dětí a 10 vedoucích.
18. 7. Spálov – hotel U Maria Skály pořádal od 18.00 rockový festival Camp Rock Maria Skála, vstupné 70,- Kč. V nabídce byl profi zvuk, velkoplošná projekce, bazén, občerstvení, možnost stanování nebo pronájmu chatky. Vystupovaly rockové skupiny z Oder, Bílovce a Nového Jičína.
18. 7. Luboměř – ve sportovním areálu „Na Drahách“ uspořádalo myslivecké sdružení Královec tradiční zábavu - Červencovou noc. K poslechu a tanci hrála hudební kapela RK BAND z Hranic. Návštěvníci si mohli

- zakoupit a ochutnat různé speciality z myslivecké kuchyně – výborný guláš, kančí mls či klobásky. Této akci přálo krásné a teplé letní počasí.
25. 7. a 19. 7. Spálov – přátelskými zápasy TJ Spálov s Bělotinem (3:2) a s Vítkovem (4:4) zahájili muži od července přípravu na novou sezonu.
25. 7. Spálov – sobotní hodové odpoledne, přátelský zápas staré gardy proti gardě z Mankovic: SST Spálov – SG Mankovice (2:7). Večer hodová zábava, kterou pro nepříznivé počasí navštívilo asi 100 hostů. K tanci hrála skupina Multisins.
26. 7. Spálov – v neděli v sokolovně slavnostní hodová mše svatá, kterou celebroidal spálovský kněz P. Zdenko Vavro. Vedle v salonku se po mši podávalo občerstvení: káva, čaj, koláčky... V kostele sv. Jakuba pokračují sanační práce.
- Hodové odpoledne pokračovalo od 15.00 na hřišti TJ a začalo vystoupením Spálováčku za doprovodu folklórního souboru Kokeš. Taneční kroužek ZŠ Spálov se v programu střídá s vystoupením šermířů. Do historie nás zavedli šermíři skupiny Exulis z Brna, kteří předvedli divadlo spojené s tancem, šermem a romantikou starých časů. Od 17.00 do 19.00 patřilo podium hudební skupině ABBA revival z Hranic. Pestrý program a bohaté občerstvení (kýta na grilu, pecáky, nápoje...) ocenili všichni návštěvníci, kterých bylo téměř 400. Hodová oslava byla hodnocena jako úspěšná akce městyse.

SRPEN 2015

1. 8. Spálov – od srpna probíhá poznávací soutěž pro děti Pohádkové Poodří. Na deseti místech turistické oblasti Poodří – Moravské Kravaňsko přebývají skřítkové a děti je mají se svými rodiči odhalit a splnit zadané úkoly. V nejmenším větrném mlýně v republice – v Balerově mlýně – přebývá skřítek Větroplach.
2. 8. Spálov – velké sucho a tropické teploty, nejvyšší za posledních 12 let, podporují vznik požárů při žních a v lese. Přemnožily se vosy a z důvodu nedodržování hygieny a cestování také štenice.
4. 8. Spálov – na úřadu městyse se setkali starosta obce Radkova p. Dubový, Mgr. Skalík, paní starostka Sucháčková a kronikářka obce za účelem demontáže a předání pamětní desky „Walther von der Vogelweide“ ze zdi zámekové zahrady zpět na hrad Víkštejn. Pamětní deska opustila Spálov po téměř 70 letech. Původně byla umístěna před zříceninou hradu Víkštejn v letech 1930 - 1945. Transport, původní a nové umístění pamětní desky natáčela ostravská televize.
8. 8. Luboměř – Svatovavřínecké hody. Opět po roce upřádal SDH Luboměř ve sportovním areálu Na Drahách hodovou zábavu. K tanci i poslechu hrála návštěvníkům hudební skupina BRIX BAND. K občerstvení bylo možno zakoupit uzený bůček, klobásky, pivo, limo, apod. K hojné návštěvě této akce přispělo krásné a horké počasí.
9. 8. Luboměř – luboměřští farníci uspořádali (dá se říci již tradiční) 5. pouť kuchařů. Slavnostní hodovou mši sv. v zaplněném kostele sv. Vavřince celebroidal P. Mgr. Leoš Ryška, který je ředitelem křesťanské televize Noe. Mše se zúčastnila také senátorka za obvod Přerov RNDr. Jitka Seitlová. Po bohoslužbě bylo v areálu Na Drahách připraveno pro

všechny poutníky občerstvení (výborný guláš, koláče, cukroví, pivo, kofola,...). Poutníci měli také možnost prohlédnout si interiér kostela i jeho věže.

9. 8. Luboměř – sbor dobrovolných hasičů v Luboměři uspořádal Na Drahách za horkého letního počasí hodové nedělní odpoledne. Součástí oslav 120. výročí založení místního SDH byl jubilejní 20. ročník soutěže v požárním sportu O pohár starosty SDH. Akce se uskutečnila v rámci Moravskoslezského poháru v požárním útoku na 3B. Soutěže se zúčastnilo celkem 52 družstev rozdělených do tří kategorií: muži, ženy a muži nad 35 let. Vítězné pořadí v mužské kategorii (celkem 31 týmů): 1. místo obsadil tým z Valšovic s časem 16,66 s, 2. místo tým z Bolatic s výsledným časem 17,06 s a bronzovou příčku obsadilo domácí družstvo s časem 17,21 s. Soutěžní tým z Heltínova se umístil s časem 26,07 s na 24. místě. V ženské kategorii na 2B se soutěže zúčastnilo celkem 17 týmů s následujícím umístěním: 1. Skrochovice (16,38 s), 2. Špičky (16,67 s), 3. Radíkov (16,93 s). Poslední kategorie (muži nad 35 let) byla obsazena čtyřmi družstvy: 1. místo obsadili „Neplachovští řezníci“ (čas 15,48 s), 2. místo muži ze Špiček, 3. místo Milotice nad Bečvou. Čtvrté místo zbylo na muže z Luboměře (čas 28,09). Pro soutěžící, malé i velké návštěvníky hodového odpoledne bylo přichystáno bohaté občerstvení, různé pouťové atrakce, možnost prohlídky staré i nové hasičské techniky, jejich ukázky funkčnosti apod. K poslechu a tanci hrál pan Matyáš z Oder.
11. 8. Spálov – areál TJ, od 18 hodin Holiday Music Party Spálov s opékáním makrel, od 20 hodin Diskoška, hudba Jerry D, vstup zdarma.
14. 8. Spálov – v pátek ve večerních hodinách byl nahlášen požár lesa mezi Častochovem a Učišnikem. Na pomoc přijelo 8 hasičských sborů a hasili oheň v nepřístupném terénu celou noc až do sobotního odpoledne. Tropické počasí a dlouhotrvající sucho podpořilo také požár u Lipníka ve VP Libavá, požár v této oblasti se rozšířil na 4 ha lesa.
15. 8. Luboměř - jednotka sboru dobrovolných hasičů Luboměř a Heltínov vypomáhala při hašení požáru lesa v k. ú. Spálov. Z vodní nádrže Na Drahách čerpali vodu do připravených hasičských vozidel.
15. 8. Spálov – římskokatolická farnost Spálov uspořádala u Panny Marie ve Skále Malou pouť u příležitosti oslavy svátku Nanebevzetí Panny Marie. Mši svatou v 18.00 slavil P. Jan Larisch.
15. 8. Spálov – zahájení krajské soutěže mužů I. B třídy nového ročníku 2015/2016 fotbalovým utkáním Kopřivnice – Spálov (1:3).
22. 8. Spálov – na lesním srázu nedaleko od obce havarovali na čtyřkolce dva muži ve věku 18 a 38 let. Přivolaný lékař konstatoval smrt.
25. 8. Spálov – v úterý od 18.00 za účasti 7 zastupitelů a 6 občanů se konalo v sokolovně 4. zasedání zastupitelstva městyse s programem: hospodaření obce za leden až červenec 2015, rekonstrukce MŠ a střechy zdrav. střediska, stavební úpravy hasičské zbrojnice, dotace ze st. fondu ŽP na nakládání s odpady, Mikroregion Odersko – závěrečný účet za rok 2014, oprava Králova kříže v záhumení, rozšíření veřejného osvětlení na horním konci k domu p. Pečení, vypracování tržního řádu pro ochranu spotřebitelů před podomním prodejem, žádost o zřízení sídla MS Královec na č. p. 62. Do projektu „Pohádkové Poodří“ byl zařazen i Ballerův mlýn, kde je umístěn skřítek Větroplach.

29. 8. Luboměř a Heltínov – Klub pátek ve spolupráci s Obecním úřadem v Luboměři uspořádali opět pro děti i rodiče ukončení prázdnin, které mělo letos téma: Poznáváme les. Start poznávací cesty byl na heltínovské cestě za Drahamu. Na děti čekalo cestou na Heltínov celkem osm stanovišť se zajímavými úkoly, např. u včelek museli pomoci se sbíráním pylu, u pánů myslivců poznávali lesní zvířátka, apod. Na konci putování čekala na děti odměna a pro všechny účastníky také dobré občerstvení na rybníku (párek v rohlíku, vafle, langoše, kofola,...). Ukončení prázdnin přálo slunečné a teplé počasí.
29. 8. Spálov – TJ Sokol uspořádala v sobotu již XIV. ročník volejbalového turnaje na antukovém hřišti u sokolovny. Turnaje se zúčastnilo 6 družstev v tomto pořadí: 1. Spálov, 2. Pevná játra Dobešov a Odry, 3. Karlos tým z Hodslavic, 4. Pouliční směs Slavič (loňští vítězové), 5. Spálov a Luboměř (nováček turnaje), 6. Buch buch Ozembuch juniorka Maria Skála. Turnaji přálo velmi pěkné počasí a minimální zájem místních obyvatel. Poděkování úřadu městyse za přípravu hřiště.
28. 8. Spálov – na farní zahradě se konalo rozloučení dětí s prázdninami. Po mši svaté si děti opekly špekáčky a dobře se bavily až do setmění.
29. 8. Bernartice n. Odrou - turnaj starých gard v Bernarticích n. Odrou. Tento turnaj vyhrál SST Spálov před SG Mankovice, SG Bernartice a SG Suchdol.
29. 8. Vikštejn - oslavy „Den hradu Vikštejna“ v sobotu od 13.00 do 18.30. Bohatý program k historii a současnosti Vikštejna byl umocněn hudebním vystoupením zvonečkového orchestru, dixielandu a sólovým vystoupením trubačů. Návštěvníci zhlédli také zrekonstruovanou pamětní desku Waltheru von der Vogelweide, která byla opět vystavena na svém původním místě před hradem Vikštejnem.
31. 8. Libavá - ve dnech 31. srpna až 22. září se uskutečnilo společné letecké cvičení příslušníků Armády České republiky a armád členských států NATO „Mezinárodní cvičení AMPLE STRIKE 2015“. Součástí cvičení byly také střelby na letecké střelnici ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá. Během cvičení se letouny pohybovaly také nad Luboměří.

ZÁŘÍ 2015

1. 9. Spálov – v úterý zahájení nového školního roku 2015/2016 v ZŠ a MŠ Spálov, uvítání prvňáčků na úřadu městyse. V základní škole poprvé, vedle tradiční první třídy, také otevřeli třídu montessori. V 1. třídě je celkem 20 žáků, z toho devět vyučuje p. učitelka Mgr. Svatava Strýčková v tradiční třídě ZŠ a jedenáct prvňáčků vyučuje v třídě montessori akreditovaná učitelka Mgr. Terezie Lukšíková. Třídu montessori navštěvují převážně žáci z okolí (Odry, Hranice) a škola denně zajišťuje jejich dopravu.
2. 9. Luboměř – v zasedací místnosti obecního úřadu proběhlo 5. zasedání zastupitelstva Luboměře, které např. schválilo finanční příspěvky pro Klub Zvoneček z Oder, TJ Spálov, chovatele koní z Luboměře či pro novojičínský spolek stomiků. Dále schválilo dvě rozpočtová opatření, majetkoprávní záměry, vydalo tržní řád obce a jiné.

4. 9. Spálov – zahajovací skautský oheň s programem pro nový skautský rok, ustanoveno pět skautských oddílů podle různých věkových skupin a jejich rádců. Změna hlavního vedení, volba hlavního vůdce a jeho zástupce.
5. 9. Luboměř – v luboměřském areálu Na Drahách se konal 9. ročník Hubertovy jízdy. Tato velmi zdařilá akce byla zahájena dopoledním srazem vozatajů a jezdců na koních. Následovala projížďka jezdců po heltínovských lesích, zatímco povozy se vydaly přes Luboměř na Spálov (Tomanovsko) a zpět. Odpoledne následovaly tradiční i netradiční dovednostní soutěže pro jezdce na koních (hon na lišku, slalom okolo tyčí a barelů) i pro vozataje (např. soutěž v těžkém tahu). Různé soutěže byly připravené taky pro děti (skákání v pytli, hod podkovou,...). Pořadatelé připravili pro velký počet návštěvníků bohaté občerstvení (koláče, guláš, langoš, klobásky, řízky, topinky, zelňačka, pivo, limo, zmrzlina). Program Hubertovy jízdy zakončila večer volná zábava s diskotékou a DJ.
6. 9. Spálov – již tradiční pouť k Panně Marii ve Skále začala před kostelem sv. Jakuba, kde vyhrávala Spálovanka. Po půl deváté se vydali farníci s ministranty, mons. Petrem Brodkem, generálním vikářem nitranského biskupství, otcem Zdenko a asi 80 poutníky, za doprovodu spálovské dechovky a zpěvu mariánských písní, údolím Mlýnce k poutnímu místu, s krátkým zastavením a modlitbou u kříže vedle Spálovského mlýna. Dorazilo také procesí poutníků z Oder. V 10 hodin byla zahájena slavnostní mše svatá u Panny Marie ve Skále, kterou celebroid mons. Peter Brodek s otcem Zdenko a dalšími dvěma kněžími, otec Petr z Oder a P. Radek z Drahotuš. Zpěv poutníků doprovázela dechovka ze Spálova a z Oder. Poutí byla zakončena adorací a svátostným požehnáním. Chladné počasí, větro a poprchávání ovlivnilo účast poutníků. Na pouť byl vypraven také autobus ze Spálova v 8.45, zpět ve 12.00.
12. 9. Spálov – TJ Spálov, první turnaj „starší přípravky“ v nové sezóně 2015/16 okresní soutěže skupiny C s tímto pořadím: 1. Spálov, 2. Mořkov, 3. Sedlnice, 4. Bartošovice.
12. 9. Spálov – TJ Sokol Spálov pořádal na hřišti za sokolovnou již 13. ročník nohejbalového turnaje trojic. Na turnaj dorazilo pouze jedno družstvo, proto se změnila propozice hry na turnaj dvojic. Sportovci utvořili tři dvojice a zahrál si každý s každým třikrát. Počasí velmi dobré a výsledky vyrovnané v tomto pořadí: 1. Řádové Klokočůvek, 2. Staršovstvo Klokočůvek, 3. ORC – 9 Spálov. Organizátory mrzí nepatrný zájem o tento turnaj ze strany místních občanů.
13. 9. Spálov – v měsících srpen a září absolvoval oddíl kopané TJ Spálov muži pět fotbalových utkání, ve kterých 4x zvítězil.
16. 9. Spálov – v 18 hodin 5. mimořádné jednání zastupitelstva v obřadní síni městyse Spálova za účasti 6 zastupitelů a 4 občanů. Zastupitelstvo na svém zasedání schválilo dílo a dodavatele na akci „Modernizace čistírný odpadních vod Spálov“ s cenou bez DPH 5 600 000,- Kč, také schválili dotaci ve výši 2 096 702,83 Kč z rozpočtu SFŽP ČR na projekt „Zlepšení tepelně technického stavu objektu MŠ“, rovněž byla schválena rekonstrukce kotelny v MŠ. Byla vydána obecně závazná vyhláška o zákazu provozování sázkových her, loterií a jiných podobných her s účinností od 2. 10. 2015.

17. 9. Spálov – v průběhu měsíce září si občané mohli vyzvednout v budově městyse objednané kompostéry, které byly uhrazeny z dotace SF ŽP v celkové výši 912 300,-Kč. Z dotace bylo pořízeno 170 kompostérů a jeden štěpkovač.
19. 9. Spálov – v sobotu v 17 hodin se konalo setkání spolužáků třicátníků, kteří ukončili školní docházku v roce 2000. Po prohlídce školy se bývalí žáci s třídní učitelkou Mgr. Jaroslavou Šustkovou přesunuli do luboměřského pohostinství U Slunka. Na setkání přišlo 14 účastníků z 18, akci zorganizoval a připravil Pavel Chromek z Luboměře.
19. 9. Spálov – na Panské zahradě se uskutečnil již 17. ročník soutěže SDH O pohár starostky obce. Soutěže v hasičské zručnosti se zúčastnilo 8 družstev, z toho jedno družstvo žen v tomto pořadí: 1. Hukovice, 2. Tošovice, 3. Hranice, 4. Vysoká, 5. Kujavy, 6. Stachovice, 7. Spálov muži, 8. Spálov ženy.
19. 9. Spálov – na hřišti TJ se senior's team (stará garda) rozloučil se sezonou turnajem SST Spálov (bílí) – SST Spálov (zelení) remízou 10 : 10.
27. 9. Spálov – v neděli v 18 hod. v místní sokolovně občané zhlédli představení „Operetní skříňka s líčidly“, kde veselé texty a vyprávění spojovaly melodie ze známých operet. Vstupné dobrovolné, účast malá. Akci připravil úřad městyse.
29. 9. Luboměř – v rámci závodu horských kol „Kolo pro život“ se opět letos uskutečnil závod „Oderská mlýnice“, a to i přes velkou nepřízeň počasí. Tohoto již 15. ročníku se zúčastnilo téměř 1300 závodníků, které měli občané možnost podpořit u trati, když kolem 12. hodiny projížděli obcí.

ŘÍJEN 2015

9. 10. Luboměř – v tento den navštívila obec vzácná návštěva – vnučka našeho významného rodáka Vilibalda Ševčíka, paní Velená Žáčková z Prahy. Zajímala se především o historii a místa, která jsou úzce spojena s V. Ševčíkem. Společné besedy a prohlídky po obci se zúčastnil starosta obce Jiří Vlček společně s paní Mgr. Jaroslavou Šustkovou a Ing. Josefem Vlčkem. Postupně navštívili místní obecní úřad, areál Na Drahách, kostel sv. Vavřince se

Paní Velená Žáčková u pomníku V. Ševčíka na spálovském hřbitově. (foto: J. Šustková, říjen 2015)

- hřbitovem, archiv a pomník p. Ševčíka ve Spálově, Ballerův větrný mlýn a nakonec také poutní místo „Panna Maria ve Skále“.
10. 10. Luboměř – luboměřští včelaři uspořádali Na Drahách od 14 hodin drakiádu. Pro všechny účastníky bylo připraveno občerstvení (chleba s různými pomazánkami, bábovky, sladkosti,...) i něco na zahřátí (čaj, výborný svafák,...). Letos drakiádě přál i příznivý vítr.
 11. 10. Spálov – nad sakristií kostela sv. Jakuba byl odhalen výklenek, ve kterém se našel „vzkaz farníků z roku 1976“. Text tohoto vzkazu napsal administrátor kostela P. Bohuslav Směšný a týkal se úpravy interiéru farního kostela podle liturgických směrnic II. vatikánského koncilu. Přílohou vzkazu byl rukopis zednického mistra Františka Enenkla s názvem „Oprava kostela ve Spálově 1976“, který zaznamenává popis prací prováděných v kostele a uvádí jména všech řemeslníků a také jejich pomocníků.
 19. 10. Spálov – skauti se zapojili do charitativní akce Boty pro Afriku. Sbírali boty všeho druhu, které mohly dále sloužit. Boty budou následně v prodeji za symbolickou cenu 25,- Kč za kus. Výtěžek z prodeje je určen na provoz a nejzákladnější potřeby dětského domova a neziskové organizace se sídlem v Jihoafrické republice.
 24. 10. Luboměř – Obecní úřad v Luboměři opět ve spolupráci s Technickými službami města Vítkova uspořádal v obci podzimní sběr a svoz nebezpečného, velkoobjemového, železného a elektro odpadu.
 24. 10. Luboměř, Heltínov – byla provedena realizace projektu „Výsadba a údržba stromových alejí v k. ú. Luboměř“ panem Mgr. Jiřím Schindlerem z Oder. Cílem této akce bylo založení dvou jednostranných stromových alejí podél účelových komunikací vedoucích zemědělsky intenzivně využívanou krajinou v počtu 90 ks. U obce Luboměř v lokalitě za Drahamu se vysadilo 10 ks třešní (různé druhy) a 30 ks švestek (různé druhy) a v části obce Heltínov (od točny autobusů směrem na Lengrův důl) pak 25 ks lípy srdčité a 25 ks javoru kleny.
 24. 10. Spálov – vítězstvím před Mořkovem, Sedlnicemi a Bartošovicemi v okresní soutěži sk. C naši nejmenší fotbalisté vyhráli všechny čtyři podzimní turnaje a v pomyslné tabulce figurují na 1. místě (u těchto nejmenších není tak důležité kolikátí jsou a jestli vyhráli, ale důležitá je radost z fotbalu a jejich zapálení pro sport).
 25. 10. Luboměř – v zasedací místnosti obecního úřadu proběhla zajímavá přednáška pana Jaroslava Kopečka na téma „Včelařský rok“. Této přednášky, kterou uspořádala ZO ČSV ODŘY a luboměřští včelaři, se zúčastnilo okolo dvaceti pěti včelařů ze širokého okolí.
 28. 10. Luboměř – opět po dvou letech uspořádal obecní úřad tradiční lampionový průvod, který se konal u příležitosti 97. výročí vzniku samostatného Československa a 70 let od skončení druhé světové války. Početný průvod s lampiony se vydal krátce po 17. hodině od místní hasičské zbrojnice a za zvuku slavnostních pochodů v podání dechové hudby Spálovanka směrem na dolní konec. Zde se průvod otočil a dále pokračoval zpět po tzv. „malé straně“ na horní konec Luboměře až do parku u obecního úřadu k pomníku padlých. V čele celého průvodu pochodovali hasiči ve stejnokrojích a položili věnec k pomníku. Následovala státní hymna, přednes básně v podání Markéty Richterové a krátký projev starosty obce. K velké účasti dětí a dospělých na této

- akci přispělo pěkné počasí. Na závěr, po barevném ohňostroji, se podával teplý čaj (pro dospělé s rumem) a také děti dostaly malou sladkost.
28. 10. Spálov – posledním zápasem uzavřeli žáci TJ oddílu kopané podzimní sezónu 2015/2016, zatím figurují v tabulce okresní soutěže žáků skupiny "A" - na výborném 3. místě s 21 body (na první Tísek ztrácí pouze 3 body).
 30. 10. Luboměř – v pátek se uskutečnilo setkání šedesátníků v pohostinství U Slunka, které zorganizoval Ing. Karel Čech z Luboměře č. 38. Akci navštívilo 15 bývalých žáků ZDŠ ve Spálově z celkového počtu 20.
 31. 10. Luboměř – v sále Lidového domu uspořádala hospoda „U Slunka“ tematickou taneční zábavu – Rockový večer. Hudbu zajistil DJ Jerry, vstupné bylo slosovatelné o bečku piva.
 31. 10. Spálov – v sobotu od 8 do 9 hod. uskutečnila firma Ekoltes Hranice svoz nebezpečného odpadu a elektrozařízení. Zároveň probíhal i sběr velkoobjemového odpadu. Kontejnery byly přistaveny od pátku odpoledne před budovou ÚM a v průběhu sběru jich 9 občané naplnili odpadem.
 31. 10. Spálov – ukončena rekonstrukce hasičské zbrojnice za celkovou částku 560 000,-Kč. Budova získala nová vrata, přípojku kanalizace a vody, byly provedeny terénní úpravy před vchodem.

LISTOPAD 2015

2. 11. Luboměř – v obecních bytech, obchodě a hasičské zbrojnici byla vyměněna všechna stávající okna za nová. Tato akce byla financována z rozpočtu obce.
2. 11. Spálov – po více než dvou měsících se navrátili děti do „nové“ mateřské školy. Budova č. 57 byla podrobena důkladné rekonstrukci ve finanční výši asi 3,8 mil. korun - oprava statiky stropů, zakoupení nové pece, výstavba komína, zateplení, výměna oken a nová fasáda oživily vzhled dnes již historické budovy školy. Děti po dobu rekonstrukce školky přebývaly v sokolovně.
7. 11. Luboměř – v sále Lidového domu připravilo opět po dvou letech zastupitelstvo obce pro své dříve narozené občany kulturní akci: „Svatomartinské posezení se seniory“. Program zahájilo pohádkové a také taneční vystoupení dětí pod vedením Silvie Rosensteinové a Kristýny Šmatelkové. Program dále pokračoval hudebním vystoupením skupiny „Kokeš“ a kapelou Piňakoláda, známou z TV Slágr. Pro seniory bylo připraveno také bohaté občerstvení s večerí, u které nesmělo chybět ani svatomartinské víno.
8. 11. Luboměř – SDH Luboměř zorganizoval pro své členy a jejich rodinné příslušníky celodenní autobusový zájezd do Ostravy na prohlídku národní kulturní památky Dolní Vítkovice a následně také na Štramberskou Trúbu, do pivovaru i do nedaleké jeskyně Šipka.
8. 11. Spálov – v období od 20. 9. do 8. 11. odehráli muži TJ oddílu kopané několik zápasů. Domácím zápasem proti Mořkovu uzavřeli podzimní sezonu ročníku 2015/2016 a zatím figurují na výborném 3. místě s 29 body (před Spálovem jsou pouze družstva Jistebníku a Tiché, která mají

stejný počet bodů, ale lepší skóre). Na podzim dělali muži velmi dobrou reklamu městyse Spálov - ze 13 odehraných zápasů v 9 zvítězili, ve 2 remizovali a pouze 2 zápasy prohráli.

11. 11. Spálov – římskokatolická farnost uspořádala setkání u příležitosti oslav sv. Martina. Povož tažený koňmi a vůz plný dětí s lucerničkami nebo lampiony vyrazil před 17. hodinou z nádvoří školy směrem k sokolovně, kde pak následovala mše svatá. Na závěr P. Zdenko Vavro pozval farníky na nedělní mši svatou do opraveného kostela sv. Jakuba Staršího.
13. 11. Spálov – ZŠ a MŠ ve spolupráci se SRPŠ pořádalo Kolonu a taneční vystoupení obou tanečních kroužků ZŠ. Programem slovem provázela paní Jitka Foltýnková, hudba Harmonikové duo Foltýnek. Účastníci a hosté zaplnili sokolovnu, taneční kreace předvedlo v zajímavé sestavě 11 dívek a 5 chlapců. Byl vyhlášen král a královna tanečního kurzu a absolventi školy byli slavnostně šerpováni. Vstupné 50,- Kč, občerstvení zajištěno.
14. 11. Spálov – TJ, oddíl kopané uskutečnil již druhou podzimní brigádu k údržbě a zazimování areálu. Tělovýchovná jednotka oddílu kopané zažila úspěšný podzim a ve všech kategoriích velmi dobře reprezentovala náš městys.
15. 11. Spálov – v sokolovně se v neděli uskutečnila prodejní výstava ručních prací s vánoční tematikou v době od 9 do 16 hodin. Zájemci si mohli zakoupit výrobky z korálků, ze dřeva, háčkované či látkové motivy, adventní věnce ze suché vazby, ale také perníkové a množství zdobených perníčků. Byla to pěkná předvánoční akce.
19. 11. Spálov – v 16.30 hodin v sokolovně koncert spálovských žáků ZUŠ Odry, pobočka Spálov. Děti předvedly hru na flétny, housle, klavír, akordeon a kytaru pod vedením svých učitelů hudby. Koncert uváděla a své žáky doprovázela na klavír Mgr. Alena Jestřebská. S houslovým souborem vystoupila paní učitelka Lenka Herzmanová. Předvedl se také taneční sbor s p. uč. Romanou Fardovou. Koncert opouštělo 60 spokojených hostů.
20. 11. Spálov – u příležitosti svátku sv. Cecílie, patronky duchovní hudby, muzikantů a varhaníků, se na faře v 18 hodin uskutečnilo již III. setkání svatocecílského posezení chrámového sboru, varhaníků, zpěváků a farníků s místní dechovkou Spálovankou. Pohodu a dobrou náladu umocňovalo bohaté pohoštění a srdečné uvítání otcem Zdenko.
21. 11. Luboměř – myslivecké sdružení Královce uspořádalo ve své honitbě tradiční „Cecilský hon“, při kterém se podařilo ulovit 4 lišky a 7 divokých prasat. Následná hostina se konala v Luboměři v sále Lidového domu.
21. 11. Spálov – TJ Spálov, oddíl kopané, uspořádal v sobotu od 20.30 hodin již tradiční Kateřinskou zábavu. K tanci a poslechu hrála skupina Rocca, vstupné 60,- Kč, občerstvení zajištěno. Počet účastníků 350, v zastoupení převážně mladší generace.
24. 11. Spálov – v 18 hodin se v sokolovně uskutečnilo 6. zasedání zastupitelstva městyse za účasti 7 zastupitelů a 10 občanů s tímto programem: hospodaření obce za období leden až říjen 2015, rozpočtová opatření, prodej, pronájem a směna pozemků, návrh bytového poradníku, žádosti organizací o finanční příspěvky a smlouvy.

Na zasedání byl schválen „tržní řád“, kterým se stanovuje zákaz podomního a pochůzkového prodeje z důvodu ochrany obyvatel před nekalými praktikami prodejců. V závěru paní starostka popřála všem zúčastněným pokojný advent a pozvala je na předvánoční a vánoční koncerty v obci.

26. 11. Luboměř – Heltínov – proběhla realizace projektu s názvem „Oprava kapličky Nejsvětější Trojice v Heltínově“. Cílem tohoto projektu byla výměna osmi oken a s tím spojené drobné stavební úpravy ve stávajícím objektu kapličky Nejsvětější Trojice.
28. 11. Spálov – v sobotu v 15 hodin před školou začal sraz čtyřicátníků, žáků narozených v letech 1974/75. Po prohlídce školy se posadili v pohostinství Na Hřišti a povídali si o tom, co jim život postavil do cesty. Setkání připravila p. Kamila Polcíková, přišlo 12 bývalých spolužáků z 21.
29. 11. Spálov - v neděli v 10.00 hodin se na úřadu městyse uskutečnilo slavnostní vítání pěti nových občánků do svazku obce. V kulturním programu vystoupily děti z mateřské a základní školy, na varhany doprovázel pan Alois Kubica.
29. 11. Spálov - první neděle adventní a žehnání adventních věnců v kostele s účastí zájemců adventního děkanského setkání na téma Pán prstenů, které pořádali animátoři bíloveckého děkanátu ve spálovské sokolovně pro žáky od 3. do 9. třídy.
29. 11. Spálov – ve 14 hodin členové SDH společně s panem farářem vložili do výklenku opravené požární zbrojnice posvěcenou sošku svatého Floriána.
30. 11. Spálov – lampionový průvod s názvem „Od školy ke škole“ se uskutečnil v 18 hod. u příležitosti 100. výročí úmrtí vlastence a učitele Vilibalda Ševčíka (2. 7. 1865 – 30. 11. 1915). Průvod se vydal cestou od základní školy k hrobu V. Ševčíka na místním hřbitově a pokračoval k mateřské škole, kde si účastníci u nově zrekonstruované pamětní desky vyslechli projev o životě, práci a zásluhách tohoto buditele na luboměřské a spálovské škole. Každé zastavení doprovázela svým hudebním vystoupením dechová hudba Spálovanka. Po skončení akce si zájemci mohli prohlédnout opravenou MŠ.